Attack

SKIN

JAROUŠ

1.

OBŽALOVANI ČSR

F.N.

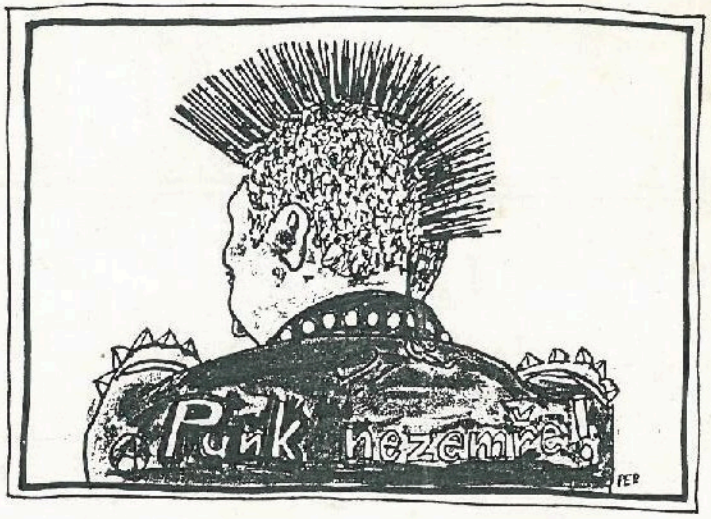

A H O J !

Mnozí z vás četli "10 YEARS FLEXI DISC", tzv."desítku"z roku 1987. Toto pokusné vydání dodatečně ověřilo váš zájem o punkové hnutí...
Původní název tohoto periodika byl převzán ze zahraničí, kde vychází převážně v angličtině stejnojmenný hudební časopis, vydávaný hrstkou obětavých lidí. Použitý materiál v naší"desítce" byl přeložen do češtiny právě z tohoto originálu.

Tato tiskovina je dalším číslem nezávislého občasníku, který i nadále bude p u n k o v ý.
Jako vydavatelé se nechceme zaměřit jen na styly levicové, ale po zvážení otiskneme i myšlenky pravičáků či ostatních menších punkových hnutí.

Čekáme vaše příspěvky o kapelách, koncertech, zábavách a rozhovorech, ale také o pronásledování a perzekucích "pankáčů". K těmto názorům a informacím můžete přiložit výhrady a připomínky k naší práci. Naše adresy zde zatím z pochopitelných důvodů neuvádíme, ale každá zprávička si cestu k nám najde.

Státním orgánům a složkám Ministerstva vnitra připomínáme Mezinárodní pakt o občanských právech z Helsinek, které tam naše vláda podepsala, a které právě v dnešní den slaví svých dvanáct let platnosti v ČSSR.

R E D A K C E
/23.března 1988/

OBŽALOVANÍ

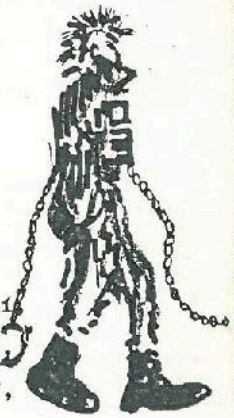

V š i c h n i:

Za A/. Ze zločinu podle paragrafu 110, 402 C.P., protože jakožto členové hudebních skupin "STALAG 17" a "ANNA FALKSS" se v průběhu veřejného koncertu dopouštěli hanobení katolické víry - zpíváním následujícího textu:

"Včera jsem udělal první přijímání a kněz mne nahustil rituálama a ceremoniema které nebyly moje.
Teď, když jsem kus hovna jako všichni ostatní teď, když můj bílý oblek schovává moji krev, teď, kdybych nebyl již onanoval, teď, teď...
Přijímání ne !!! /chór/
Frustrovaní kněží,prodané sestry /klášterní/,
Papeži /jseš jenom obchodník s vírou/,
všichni pobožnůstkáři, otroci, spatraní k neexistujícímu Kristovi, užívající kázání jako heroin".
Spáchali tak urážky proti obřadům,svátostem a ministrům bohoslužby.

Za B/. Ze zločinu podle paragrafu 81, 110 a 414 C.P., protože za okolností uvedených v bodě A/., v průběhu veřejného koncertu, podněcovali ke spáchání zločinů zpíváním textu, ve kterém byl vyjádřena myšlenka: "Okupace kostelů není trestný čin, ale nárok proletariátu. No, vezmi si CO je tvoje". Vyhlašovali obranu zločinů, přičemž rozdávali cyklostylát, ve kterém velebili okupaci nepronajatých domů.

Za C/. Ze zločinu podle paragrafu 110, 290 C.P., protože za okolností uvedených v bodě A/., se dopouštěli hanobení Státních Ozbrojených Sil, přičemž rozdávali cyklostylát, ve kterém bylo mimo jiné napsáno: "...Můžeš se stát ochráncem pořádku... a vybít si své vlastní frustrované zlo na tvých bližních a podobných, podobných protože, tím že se staneš karabinikem, se ti odepírá možnost být stejný jako oni. Jseš jen ubohá bytost, odměněna tím kouskem moci,který ti byl darován".
/Arezzo: 27.XI.1982/

Vše tady reprodukované, je celý text obžaloby proti"STALAGU 17" a "ANNA FALKSSU" a byl předán s neuvěřitelnou zbabělostí ředitelem jedné školy v Arezzu, kde byl organizován koncert obou skupin. Není k tomu co dodat, nebot je to dosti asplicitní stránka již umírajícího sociálního systému. Ať už se projevuje svou stránkou pokrokovou, katolickou, mírovou a protiraketovou, hledající novou socialitu, více udržující krok s dobou, nebo se projevuje stránkou demokratickou, pokrokovou-podpírající instituce, které garantují plný respekt svobody a konstitucionálních práv, nebo stránkou pokrokovou-socialistickou, za vytvoření lepšího světa. V tom světě by však bylo legitimní reagovat legálními cestami, proti tomu kdo tě posílá do prdele, pro vyjádření kritického nesouhlasu proti falešné naivitě, vypočítavé domýšlivosti a tvých zpátečnických snah. Tento podřadný sociální systém umožnuje, aby jakýkoliv křesťansko-demokratický profesor, který slyší "pohaněnou" svoji osobu a víru, se odvolával na ne-spravedlnost a tak sebe prohlašoval za zastánce demokratických principů svobody projevu, myšlenky, vyjádření a pluralismu. Hodí se tak dobře k logice moci, zrozené ve strategii chování všech politických konfigurací, které jsou součástí tohoto zchátralého sociálního systému.

OBŽALOVANÍ - pokračování

NEZNALOST JE SÍLA - MOC NECHRÁNÍ - NIČÍ

Italská komunistická strana již skončila svojí frašku v Bologni, Carlino je znovu zplnomocněný pustit se do očistných bojů proti skandálům, hnilobě a korupci s měšťáckou příchutí, bez toho, že by se zasazoval za klasické protispolečenské živly /toxikomani, studenti-delikventi, punks, prostitutky/, s kterými se obyčejně ukazuje v mystifikativní hyperbolické kreativitě.

Když se Bologna ještě jmenovala Zangheropoli, to, co bylo definováno jako "exemplární komunistické dobrovládnutí", znamenalo však používat město jako pokusného králíka k testování reakcí malé buržoazie, tak jako Turín testoval reakce podproletariátu a demagogické politické manévry I.K.S., zvýšení svého ukazatele kvality"cath all party".

Ale už sociální služby z kterých se točí hlava/žádná nezaměstnanost/, dále pak laskavá policie/a ještě třeba: domy pro všechny, mladí mají vše co chtějí/, o kterých tolik snili obdivovatelé Gramšiho/ti povrchnější/ jako SCRITTI POLITTI nebo trockisté, ukázali svou opravdovou velikost a pravou náturu. Fascicattocomunismus /snad fašismus-katolictví-komunismus/ kolísá stejně jako nenáviděný/milovaný/a pokročilý neokapitalismus, regenerující se v podobě orwellinské paměti, jako proud autoritativní, militarizované a brutalizované lávy. Spálí každý zárodek"ústupku, privilegia a situací dostatečně snesitelných". I když se to bude zdát "tutovka", musí si ujasnit jednou provždy, že být nekonformní, antagonistické individium, dnes znamená v Bolgni totéž,jako v jakékoliv jiné zemi s podobnou kondicí fascicattocomunistické moci. A není třeba to více specifikovat, protože každý z nás/vy přesně víte, co to vše znamená/, ví také...

ANARCHIE V MÉM ŽIVOTĚ

A teď když jsem člověk
Musím si zvolit cestu
Ale nevěřím ani v boha ani v politiku
Mám raději anarchii
Někdo chce násilí
Někdo chce pána
Já nevěřím ve sračky
Chci zničit tento systém
Já závisím na sobě samém
Chci dělat to co chci
Říkat to co chci
Chci opustit tento systém

ANARCHIE JE NEJLEPŠÍ VOLBA
ANARCHIE NENÍ MÓDA
ANARCHIE V MÉM ŽIVOTĚ

VEZMĚME SE

VEZMĚME SE, abychom ukázali světu jak se milujeme.
VEZMĚME SE, jaká rozkoš říct knězi ANO.
VEZMĚME SE, abych tě mohl klidně oplodnit.
VEZMĚME SE a založme rodinu.
Rodina je symbol národní jednoty
VEZMĚME SE, protože bych nemohl snést to,že nejsi moje vlastnictví.
VEZMĚME SE a já si najdu práci.
VEZMĚME SE a udělejme pět dětí na zkrocení.
VEZMĚME SE a udělají nám tolik fotek, ke kterým se ve stáří vrátíme,
přičemž řekneme našim blízkým: "V podstatě to byla hezká svatba".
VEZMĚME SE, ty jsi celý můj život.

OBŽALOVANÍ - pokračování

VEZMĚME SE, ale běda jestli mě podvedeš.
VEZMĚME SE, ty jsi jenom moje.
VEZMĚME SE, podepsal jsem smlouvu s bohem právě pro to.
VEZMĚME SE, protože je to závazek a umíráme pomalu.
VEZMĚME SE jací jsme byli hloupí.
Naše city by neměly být vázány na kus papíru.
Kde začíná manželství tam končí láska.
Ale to jsme pochopili moc pozdě.

ALE TO JSME POCHOPILI MOC POZDĚ.

x x x x x x x

PRÁVO NA DOMOV

Váš dům
Váš hrad!

Lidé pod mosty, bez domova
Tolik žebráků na náměstí, kteří žijí ze dne na den
Tolik dětí umírá zimou, aniž by se mohly zeptat proč nemohou žít slušným způsobem
A sto metrů od nich Beltrami vydělává miliony
jako urážku těm, co nemají nic
Okolo Zanarina se motají strážci ozbrojení bouchačkami, v drahých stejnokrojích
V Bologni, kdo žije dobře, má domov, dva televizory,
Chodí pracovat, hýčká svoje haranty a jsou mu fuk ti,
kteří dokonávají ve tmě.
V Bologni vládne egoismus.
Kdo nemá domov, je poznamenaný, je to parazit a musí být potlačen,
proto, aby Bologna byla čistší.
Jsou však domy které užívají leda duchové a které mohou přijmout lidi
Aniž by byl někdo poškozen.
Ale fašistická klika se staví proti těm, kteří chtějí své místo.
Potlačování musí skončit a to i navzdory Boloňské obci.
Všichni musí pochopit, že člověk se neposuzuje podle toho co má,
ale podle své osobnosti.

EXPLOITED - teď !

"PUNK NIKDY NEUMŘEL ! JEN SE Z NĚHO STAL UNDERGROUND..."
/Wattie/

Dead Cities /Mrtvá města/

Naplnil jsem se agresí
chci ti roztřískat televizi
v sobotu večer na ni čumíš
v sobotu večer pro mě nehneš
ani prstem

Obsazení EXPLOITED:

Wattie BUCHAN - voc.
Big John DUNCAN - guitar
Gary Mc CORMACK - bass
Dru STICKS - drum

EXPLOITED? NO WAY
Vlasy neposlušně vyráželící k městskému nebi se podobají pásu pily, právě takto měl začínat druhý článek o Exploited, jemuž předcházelo curriculum vitae o celé skupině psáno v Neville Wiggins roku 1982.

Jelikož tyto dva články o Exploited v nezměněné podobě vyšly již v časopise pro druhou a jinou kulturu, tedy ve VOKNU číslo 13,1988, bylo rozhodnuto udělat redakční zkratku; proto namísto toho zařazujeme ukázky z tvorby Exploited.

The EXPLOITED - E.P. "Jesus is dead" /Ježíš je mrtvý, 1986/

Muž z protidrogového: Vpadl do mého domu/nalezl mou dávku/2 gramy rychleného/
a unci odvaru./Odvezl mě pryč/ve velkém modrém voze/
vyslýchal mě/Ten chlap z proti drogového.
- Ten chlap z protidrogového/Nemožnej/ten chlap z protidrogového/
- Ptal se mně na jméno/Desetkrát snad vícekrát/Ptal se mně na adresu/Odkud to mám/Neřekl jsem mu to/Tak mně kopl do hlavy/udeřil do obličeje/až mi tekla červená./
- Nemožnej chlap z protidrogového
- Dali mně k soudu/V pondělí ráno/V půl třetí/Zavřeli mně/Sedím v cele/třásl jsem se/Ten chlap,ten šerif/ mi nedá kauci./

Red.pozn.: = = Závorka značí novou větu /
+= - = Pomlčka značí nový odstavec -

Ježíš je mrtvý - ze stejnojmenné desky E.P. /1986/

Ježíši, ježíši, spící na kříži
Jebej na lidstvo, kterému jsi nemohl dát milodar.
Hřebíky skrze tvé ruce a v tvých nohou
Turismus rozkvétá, není byznys sladký.

Ježíš je mrtvý
nikdo nic nedá
Ježíš je mrtvý
a nikdo nic nedá

Marie a Josef se dívají na televizi
na všechno svinstvo a anarchii
Vypnou televizi a jdou spát
Nemohou nic dávat, protože ježíš je mrtvý.

Co opravdu chceme vědět, je
zda byl ježíš katolík nebo protestant.
Byl Žid.

Pontius Pilát neudělal dobře,
že poslal ježíše do pekla ?
Ale nevadí, prachy přicházejí
Být skutečně bohatý z originálního hříchu.

Ježíš je mrtvý
nikdo nic nedá
Ježíš je mrtvý
a nikdo nic nedá.

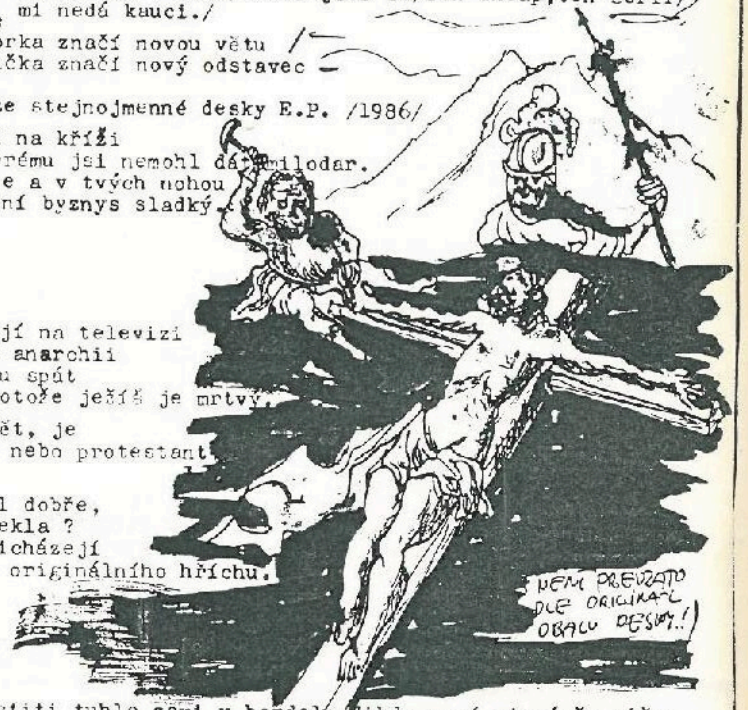

P o l i t i c i - Opustiti tuhle zemi v bordelu/Nikdo není vinný,že můžou beztrestně krást./Bodli nás do zad a ukradli naši hrdost/ Postavili tě do fronty na podporu,vzali/tě před dodatek zákona/

Refr. - Nenávidím/A ty nenávidíš/My všichni nenávidíme/Politiky/
- /Platí vrahy z daní,které platíš/Nikdy nevyslechli ani slovo,které jsi řekl./Nechali nás v chudobě,nechali nás v bolesti./Vláda jsou válečníci a magické šílenství./
- Refr.Nenávidím.... ...Politiky/
- Nyní je čas povstat za svá práva./Nezaměstnané sjednotit a připravit na boj/Armáda,policie - Politici též/Až tě uvidí přicházet nebudou mít šanci./

Refr. - Nenávidím
A ty nenávidíš
My všichni nenávidíme
Politiky

The EXPLOITED - E.P."Jesus is dead"1986

S o u k r o m á i n v a z e

Jsi veden k tomu, aby jsi myslel, že jsme svobodná
a demokratická rasa.
Hlásají ti o rovných právech, ale to není argument.
To by se nemohlo stát demokratickému národu.
Bojím se, že jsme právě získali soukromou invazi.

Afghanistan naposled, příště Polsko,
Zavřou tě do vězení, dají do podzemní chodby.
Argentina minulý rok, 2.000 mrtvých lidí.
1986 - invaze Hlavounů.

Soukromá invaze.

Je dobré vědět, že jsi přemýšlel, je dobré
že se někdo staral.
Je dobré vědět, že jsi důvěřoval, ale nevěděl
že jsou tam oni.
Už je příliš pozdě zatahovat záclony, už
tě chytli nepřipraveného.
Nejsou u tvého okna, člověče, už
sedí na tvé židli.
Soukromá invaze Hlavounů.

BULLSHIT TWO - VYDALO CRASS Records

Bullshit two je soubor pásků, které jste nám poslali během loňského roku - nepokoušeli jsme se nijak upravit zvuk, ty skladby jsou takové, jaké nám přišly; nevybírali jsme je ani pro zvuk, ale pro obsah,několik jsme jich museli vrátit pro špatnou kvalitu-nebylo rozumět slovům/proto: pokud se budete snažit nahrát vaši kapelu, hlavně ať jsou zřetelné vokály/.

Někteří lidé si stěžovali, že poslední Bullshit byl špatně nahraný, pravděpodobně to prohlásí i o tomhle, Bullshit však nevznikl kvůli dobré produkci, ale jako dokument lidské činnosti, její kvality a prostředí /od ložnic až po malá studia/, nikdo přece nečeká časopis jako Vogue,tak proč by měl Bullshit znít jako Haircut 100 ?

Většina kapel možná nesplnuje oficiální tvrzení tisku, a to, že punk je slabší variantou speed metalu,/vůbec takové přirovnání nás udivuje- punk je ve skutečnosti postoj, názor, protest proti nespravedlivé společnosti - punk je formován myšlenkami a ne módou několika posledních týdnů/. Skladby na této desce představují skutečného punkového ducha, což je protest, nezávislost, originalita a nechuť ke kompromisům, i když některé nejsou takové, jaké by punkové skladby měly bejt.

Proto dodáváme: P u n k je asi něco jako"děláte to sami" a Bullshit je soubor kapel a jednotlivců, kteří udělali přesně to; nikoho to nevynese na vrchol hitparád, ale protože nám ukazují, že jsou lidé, kteří chtějí od života víc, nabízí nám naději a to je něco, co nám ti plastičtí punkové - a také ti příživníci středu - nikdy dát nemohou..

Pozn.: Kde není uvedená adresa, můžete se spojit přes nás.Stačí uvést jméno kapely.

CRASS RECORDS
c/o Rough Trade
137 Blenheim Orescent
LONDON W II

/Omlouváme se těm kapelám, pokud jsme udělali nějakou chybu v informacích, které jste nám poslali/.

7.

Bullshit two-pokračování

WAITING FOR BARDOT /Voice of UK/-Hlas z UK

K této věci nemohu říci téměř nic, snad jen, že v ní cosi emotivně působí a je to takové samozřejmé, ale to, co cítím, nelze popsat.

OMEGA TRIBE /Natur Wonder/ - Přírodo, div se

Sedím u zahradních vrátek a zírám do zelených ploch.
Zírám na vzdálený kopec, kde trčí atomový reaktor.
Tichý hlas přírody se nese ovzduším.
Celý výhled je hyzděn tou novou budovou.
Něco se děje, ale my nevíme, přichází to.
Může to kdykoliv vyletět !
Dnes to slunce ale pálí.
Žádný mraky, žádný známky deště
Malé hnědé auto si to šine k budově.
Sedím u zahradních vrátek a zírám na jasně zelené plochy.
Divím se co je, co to je, že to neznám ?
Proč jsem za drátem, je tam nějaké nebezpečí ?
Už to bude foukat?
Ovzduším se už tichý hlas přírody neponese.
Jsou tam černé mraky a smrtelný déšť.
Žádné malé hnědé auto.
Žádné zelené kopce.
- A to vše kvůli té vysoké nové budově !!

Adress: Píšte !!
DAR 1
18 Kirklands
Park Road
New Barnet,Herts

THE SUSPECT /Random Relations/part 2 - Náhodní příbuzní

Žiju ve světě,který skutečně nenávidím/Co mám dělat?/Žeru s odporem/
Zrovna jako ty/Honěn z místa na místo/Úředně/Tím s plastickým ksichtem
a v modrém obleku/Pověsil se na mne/Vypadají tak krvelačně/Mají kříž/
Já ho mám na zádech/Jsou pány/Nikdy to nebylo snadné/Jejich nohy v
mých dveřích/Musím být ubohý/Stát mimo zákon/Hrozili nám strašnou smrtí/
Atomovou válkou/To je typicky britské/Negativní skore/Není se kde skrýt/
Nic k žrádlu/Musíme chytit každou příležitost/Se smrsklým masem na ulicích/Ale všichni politikové/Plastičtí hoši paní Tatcherové/Schovaní sto metrů pod zemí/Pryč od všeho hluku/Jose Public mě přivádí k šílenství/
Rychle se rozkládá/Vstaňte,vaše jméno!/Ukázal jsem vám sebe/Jo, jsem
vinen/Jestli vám to nevadí/Někdo se přidé k Moci/aby viděl svět/Náký
cápkové hrajou na kytary/aby zabavili holky/Některý lidi si to myslí/
Působí na mne-rádi rozmazávají hovno/Úředník pro malé nezaměstnané/
Řekne vám, že jste bahno/Dá vám práci ve Woolworths/Takové hnusné práce/
V pátek vejplata a zbytek týdne prospíte/Nemůžeš si dovolit dělat něco
víc/Za patnáct liber týdně/Už není co dodat/Systém je na prdel/Jedinou
věc co můžu udělat/je otočit se zády/.

adress: 116 Magpie Road
Norwich

YOUR FUNERAL /Think Aboutit/ - Přemýšlej o tom

Není to vůbec sranda,jak se můj život obrací v nudu
Není snadné poslouchat lži a nepravdu
Nikdy neodejdou, tak předpokládám, že budu ignorovat
Jsem jenom další mladík 20. století
Dejte mi čas, abych si to promyslel
Potřebuju chvíli, abych si to prošel
Nechte mě si sednout a přemýšlet o tom
Už nepotřebuju tu jejich byrokracii
Už nechci vyplňovat ty jejich formuláře
aby získali vaše číslo a mohli spustit to jejich pokrytectví
Kdyby to bylo na mně, je lepší zůstat sám.

Adresa: 27 Upper Newborough St., York, YO3 7 AR /Děkujeme./

8.

KRONSTADT UPRISING /Receiver Deceiver/ - Adresát podvodník

Skutečná událost inspirovala autora této písně. Jednalo se o nepokoje a srážky mladých lidí s policií v uvedených dvou městech. Mládež současně s tím byla označena za anarchistickou organizaci.Následuje text písně:

Zlej policajt na televizní obrazovce/Lže,protože pravda je tak obscénní/
Nemůže dát v sázku svoji reputaci/Proto tenhle program stojí za hovno/
Orgie v Brixtonu a Southallu také/Je to jejich chyba, ale oni viní nás/
Jsou pro vzájemné dorozumění/Jak ochránit ten precizní stav/Adresát-podvodník/Adresát-podvodník/

Adress: 19 Sackwille Road
Southend - on - Sea
ESSEX
SE2 4 UQ

DEFORMED /Freedom/ - Svoboda

Nikdy jsem nechtěl být takový,jakého jste mě chtěli mít vy/Chtěl jsem být svobodný/Nikdy jsem se nezúčastnil tvorby našich zákonů/Ani vašich krvavých válek/Chci být svobodný/Chci být svobodný/Ser jim na systém a jejich zákony/Ser jim na systém a jejich zákony/Můj život je nejčernější díra/Hrozíte mi hovnem/Nikdy nebudu poslouchat vaše nařízení/Tak dělej, rozkopej ten jejich systém/První světové válka byla tak nudná/Druhá taky/
A třetí nikdo nepřežije a všichni zdechnem/.

Pozn.: Pro živou nahrávku pošlete kazetu a poštovné na adresu:
41 Maple Ave, Lowton, LANCE, WA 3 2 DA

NO LABEL /Let´s get it right/ - Uveďme to na správnou míru

Pokud mne soudíte podle oblečení, pak děláte velkou chybu
To, jak vypadám, neznačí jaký jsem a to činí vaše odsouzení nesprávným
Jestli vypadám jako blázen se směšnými vlasy,
pravděpodobně mne prohlásíte za blázna
Ale já pořád říkám,že je mi to jedno,má osobnost není pomatená
Když se mi něco,co vy děláte - nelíbí, jsem snad zločinec
Takhle vy uvažujete, já bych se s vámi vůbec nemusel bavit
Uveďme to na správnou míru a já bych mohl být váš přítel
Uveďme to na správnou míru, já tohle do smrti budu nenávidět
Ale já budu mluvit a nechte mě mluvit
Nechci tenhle trest každý den
Musíte si uvědomit a poznat pravdu -
že já se od vás moc neliším
Třeba vás tohle nepřesvědčí
Ale třeba jen na okamžik dotkne
Vy mně ani neznáte,když mi takhle zle vyhrožujete.

Adress: G. Lowell
53 Colwyn Ave
WINCH WEN
S.W.A.G.G.A.

THE SAME OLD SONG /Same old Songs/ - Stejný starý písně

Odpověď lidem, kteří o punku prohlašují, že se v něm zpívá o stejných starých tématech. /Mark, Bryn Towel, Corwen, Clwyd/
North Wales LL21 OBD, BOFO: Garageland/2 CLASH Si/-Tuhle píseň všichni známe XS: Fuck the System/Ser na systém/

Text: /Oni udělali náš systém/ale ne pro nás/Oni udělali systém/Proto se bojí/Udělali systém/S jejich zákony/Udělali systém/Sešroubovali národ/Ser na ten systém/To oni ho stvořili/A monarchii/
Stvořili systém/Teď pro anarchii/To oni stvořili tenhle systém/
Je to tak nudný/Ser na ten systém/

Adress: 340 Tiverton Road
Selly Oak
BIRMINGHAM 29

POLEMIC ATTACK /Manipulated Youth/-Ovládaná mládež

Přiblblý hovada,který si myslí,že jsou rebelové/Ale jediné,proti čemu rebelují,jsou oni sami/Flákají se v tlupách a trhají sluchátka u telefonů/Když my všichni jsme rozděleni,je snadné udržet kontrolu/Rvačky na ulicích jim dávají možnost,aby vás chytli/Všechny si nás označí/Přidej se ke gangu a rvi se,ať máš nějaké přátele/Můžete se rvát mezi sebou, pitomci/A policajti se vám smějou/Elegáni mají rádi motorkáře,jak jsem se dočetl v Suu/Ti idioti z Fleet Street si myslí,že násilnosti/v Brightonu jsou děsná legrace/Jste tak blbí,že věříte těm jejich lžím/Tohle samý děláme v Irsku,ale s opravdovejma kulkama/Tam celou dobu umírají lidé a ty nám nedovolí zapomenout/Lidé stvořili takový chaos a jedině oni jsou za něj zodpovědní/Hlídat zemi,ze které udělali obludu/Perte se mezi sebou, volové/Úřady se smějí,protože za to zaplatíte/Můžeš si myslet, že jsi hrdina,protože máš svalnatý tělo/My brzy vyrazíme,ale ty ne,ty jsi NIKDO/Ale mně to je jedno,protože vím,že jsi panchart/Bez vůdce se rozpadnete/Slabí užívají násilí,protože k nim patří/Jsi člověk nebo jen další blázen?/Budeš jim hrát do rukou až do mojismrti?/Chceš říct svýmu životu ahoj?

A. GARDENER /A.Gardener's Song/ - Píseň A.Gardenera

Přidej se k armádě,cestuj po světě,poznej zajímavé lidi a zabij je/Ne,ne, ne,ty sračko,chčij na to/Já nebudu ubližovat a zabíjet/Nezabiju nepřátele ze svobodného státu/Nemůžete toho dosáhnout přes násilí a nenávist/Nemohu se přidat k vaší armádě/Nepadnu na kolena/Nepůjdu na bitevní pole,kde smrt létá okolo/Budu rád,když uvidím VÁS umírat na přední linii/Budete mít krásný pocit,fantasticky krvežíznivej/Jste tak natvrdlí jako dřevo/Neútočte předem,ale z boku/Jen tvrdě na ně,kopejte jim do držek/Vyvrhněte jim střeva/Oberte jejich těla - šperky pro ženu a rozřezejte zbytky/Podívejte, Generálmajor,Sir prasečí hlava,parchant.../nese hrdě svoji vojenskou slávu - a vy podlejzáte tlustý prdeli.

T O X I C /Tradition of Slaughter/ - Porážková tradice

Paňáky,jeden za druhým/Přišel domů, je mu na nic/Přepíná kanály,hledá nějaký film/Prosím ne - já se dívám na tohle/Začíná hádka/Dítě vychází ze svého pokojíku/Stav se vyhrocuje/Nátlak/V opilosti výkřiky nevnímá/ Snaží se ho uklidnit,kvůli dětem/Další rozmíška/Pučě se jí objeví na tváři/Křik a pak rány/Kopance do žaludku/A to všechno kvůli alkoholu/.

TOXIC EPHEX/Police brutality/
/1/ Policejní brutalita

Pozor na muže oblečeného v černém
Na klobouku má znamení
Pozoruje mně a pozoruje tebe
Potřebuje tě odvést tak na minutku na stanici
To je má oblíbená hra
Když ti vezmou tvé soukromí,názory,jméno
Zaženou tě do rohu,pohni se a uvidíš
Policejní brutalita
Policejní brutalita
To už je na nás moc
Policejní brutalita
Zmlátí tě tak,že se nepohneš
Ale nebude to vidět
Ptají se tě na informaci,kterou nevíš
Policejní brutalita
Přiblíží se bezpečně v autě
Zeptají se tě,co děláš a kdo jsi
V konstáblovu oku se zableskne
Nemá tě rád, tak chcípni
Všechno co můžeš, je křičet

SIC /Low/ - Nízko
Co vidím
Co ukazuju
Co si myslím
Co vím
Vy máte peníze
Já ne
Co berete

/NORMALITY COMPLEX/Black Market Shadow-Stín černého trhu

TOXIC EPHEX-Policejní brutalita
/p o k r a č o v á n í/

Nikdy jim rány neoplácej, nebo se už ven nedostaneš
Mlátí tě stolem, mlátí tě židlí
Že jsi nevinný ?
To je vůbec nezajímá

c/o Sumer St.Comunity Centre
Aberdeen, S c o t l a n d

POLSKO - zpráva o Festivalu rockové hudby

Jarocin '87

Letos se v roce 1987 konal v Polsku opět známý Festival rockové hudby, který je proslulý účastí skupin všech hlavních rockových směrů. Všechna muzika se opět odehrávala na dvou scénách. Malou scénu obsazují začínající kapely, a je na ní slyšet dost dobrého na rozdíl od scény velké, kterou rozehrávají nejúspěšnější polské skupiny. Oproti minulému roku,/tedy r.1986/,byla pozměněná organizace celého Festivalu, bohužel však nutno konstatovat - pozměněna k horšímu. Pořadí kapel, v kolik hodin a na které scéně jsme se dozvídali nejdříve pět hodin před koncertem určité skupiny. Dalším negativním jevem bylo, že pořadatelé ze zmíněného Festivalu z něj udělalo chaos, oproti loňskému roku 1986, kdy v tento rok měl vždy určitý styl hudby vyhrazen celý den, zatímco v r.1987 se střídala hudební tělesa různých stylů,načež docházelo ke srážkám v obecenstvu. Také kemp byl nyní naposled asi o tři kilometry dál oproti roku 1986, vstupné bylo o 500 zlotých dražší,ačkoliv byl Festival zkrácen o jeden den.

5.srpna

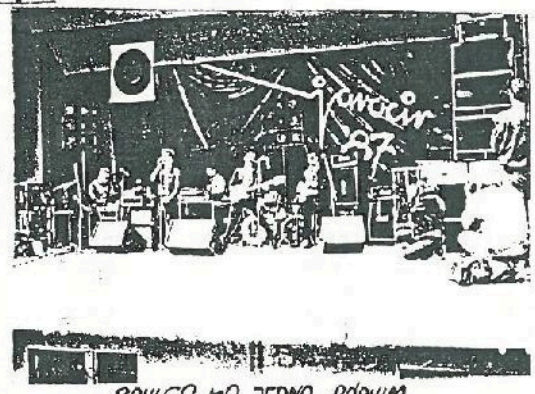

POHLED NA JEDNO PODIUM

Po úvodním slovu speakerů, kteří pozdravili všechny zahraniční diváky, nastoupila skupina ACAPULCO, jejíž členové o sobě tvrdí že hrají "Folk-punk". záám je už z lonska, kdy se velice zalíbili a tak si získali takřka celý stadion. Namísto basové kytary hrají tahací harmoniku, která basu v jejich stylu plnohodnotně nahradí. Začli velice rychlou muzikou a za pět minut měli obecenstvo na své straně. Pak hráli nápaditý a osobitý punk a při jejich produkci neměl nikdo důvod se nudit.
Acapulco vystřídali THE ONE MILLION BULGARIENS/Jeden milion Bulharů/,kteří hráli temnou vlnu stylu"Killing Joke". Přesto jejich vystoupení nebylo nikterak zajímavé. Hned v úvodu vystoupení bylo jejich vystoupení přerušeno na čtvrt hodiny poruchou automatického bubeníka. To stačilo k tomu, aby posluchačstvo v obecenstvu vychladlo a zbytek vystoupení potom ignorovalo. Po"Bulharech" hrálo black metalový těleso KAT. Hudebníci začli vyvolávat satana a celé jeviště bylo v jednom ohni. Výbuchy, dým,strašlivý hukot - tak vypadal jejich vstup. Místy nebylo na kapelu vůbec vidět.
Zbytek dne už hráli jen nezajímavé kapely.

6.srpna - jeví se jako nejlepší den Festivalu.
První na scénu přišli staří známý, skupina MOSKWA. Rozjeli nekompromisní neopunk o kterém se vůbec nedalo pochybovat. Hrají ve třech, složení: kytara, basa a bicí. Skupinu vede Pawel Gumola, který současně hraje na kytaru a zpívá. Jejich projev se dal místy přirovnat ke G.B.H., místy zase k RAMONES. Bubeník i basák hrají přesně a taky "Guma" ovládá svůj nástroj na jedničku. I když všichni mají delší vlasy, vůbec nikomu toto nevadilo. MOSKWA připravila bezvadně půdu pro další kapelu.
Na stadionu zavládla vynikající atmosféra, před nadšené publikum nastoupila nejlepší polská punková formace ARMIA/Armáda/. To, co na nás spustili se nedá vůbec popsat, bylo to vynikající. Vedoucím skupiny je bývalý člen skupiny SIEKIERA, a sice zpěvák Tomek Budzyński, který má v sobě takový náboj, že může dělat co chce a lidi to po něm budou opakovat. Složení kapely je v pěti: zpěv, basa, kytara, bicí a lesní roh, který celou atmosféru ARMIE vhodně doplňuje.
Když jako třetí přídavek začali svou nejslavnější skladbu ANTI-ARMIA, dosáhlo nadšení diváků maxima. Na kapelu již nebylo skoro vidět pro zvířený prach, který zvedali davy pogujících pankáčů.

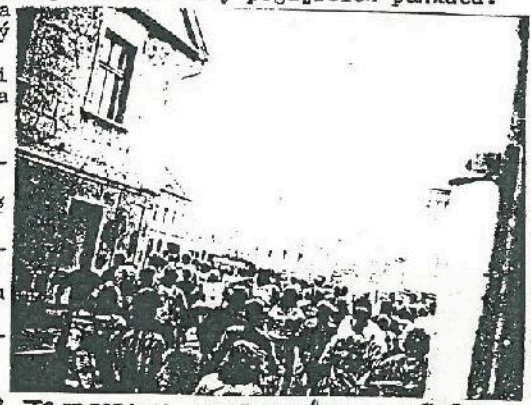
TO JE JAROCIN - ULICE PLNÁ PANKÁČŮ !

Nadšení publika ochladlo při další kapele. Bluesový PICK-UP nezaujali mnoho lidí, ale hráli dobře a ve svém stylu byli také dobrý. Další si přišla zahrát romantická SIEKIERA, která ještě nedávno hrála neopunk. Byla nezajímavá, což navíc podtrhla jednotvárná hudba, nevýrazný zpěv; právě tyto faktory odradily diváky, kteří už čekali na další punkový bonbonek. Na jeviště proto vystoupila kapela DEZERTER, avšak bez svého zpěváka Skandála, který byl u DEZERTERů hvězdou. Proč jej však vyhodili jsem se nedozvěděl. Hráli ve složení: kytara, basa a bicí. DEZERTER těšili pouze ze své slávy z minulých let, jejich vystoupení bylo naprostým brakem. Jejich produkce v délce asi hodinu a půl ukázala, že mají v repertoáru asi tak tři dobrý skladby. Z nich zaujala třeba písnička CEHOSLOWACJA, kde byla zpívána trefná slova: "Čechoslováci, Čechoslováci - dají všechny prachy za pivo.

7.srpna jsem začal malou scénou, kde vystupovala skinheadská RAYA a po nich STAN ZWEZDA-hrající rock n roll punk. Bohužel požitky z koncertu přerušil neúnavný déšť. Moc jsem z toho neměl. Pak nastal další večer, kterému říkám nezajímavý. Výjimkou bylo připravené vystoupení kapely IZRAEL. Reagge je v Polsku velice oblíbený styl a IZRAEL je jeho nejslavnějším představitelem. Fanoušci IZRAELu byli v extázi a vůbec se jim nebylo co divit, kapela šlape, není vtíravá a je dost zajímavá, o čemž svědčí její dvě dlouhohrající desky, které jsou k dostání v "polské kultuře".

8.srpna - tedy poslední den Festivalu rockové hudby.
A právě tento den zahájila skupina KOBRAŃOCKA punk„r"roll, která vystupovala i v Praze na Rockfestu. Druhou kapelou se stala WAŃKA WSTAŃKA AND THE LUDOJEDES. Stali se hitem celého Festivalu. Tvrdili o sobě, že jsou sbor ukrajinských songů a hráli něco mezi Oil a starým punkem. Texty této kapely byly o pivu, o AIDS a o fotbalu. Publikum se při jejich vystoupení naprosto odvázalo a celý stadion se přeměnil v tancující a taky při tanci skandující: "Bufet, Bufet...", což je přezdívka zpěváka skupiny.

Závěrem:
— — — Loňský JAROCIN 1987 byl o mnoho slabší než předloňský.
Nic to však nemění na tom, že pro všechny byl poučením a je velká škoda, že se u nás **Festival podobný — nepořádá!!**
PŘÍŠTÍ J A R O C I N 1988 se bude konat s mezinárodní hudební účastí, tento fakt dává naději, že by mohl být vůbec jedním z nejlepších za dobu konání těchto hudebních festivalových konání.

Redakční p o z v á n k a :
Redakční p o z n á m k a :

Proto v letošním roce končícím na osmičky V á s do J a r o c i n a všechny zveme - přijeďte se sami přesvědčit...

Za redakci se s V á m i loučíme posledním pohledem do diváků - účastníků Festivalu rockové hudby.

/Postřehy z Jarocina sestavil SIDDIE/

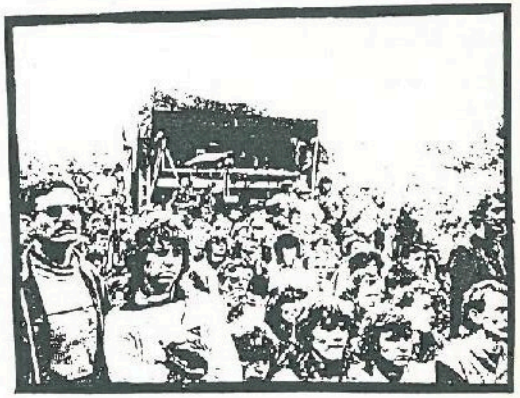

RÓBREGE 1987 - festival nikoliv reaggestický

RÓBREGE se koná ve Varšavě a všechny kapely hrají v Intersalto, což je obrovský cirkusový stan. Pořady v Róbrege trvají v délce třech dnů, vždy od 1800 do 02,00 hodin. Přes den se promítají filmy ve varšavském punkovém klubu REMONT-HYBRYDY. Z nabídky budu citovat filmy jako "Zeď"/Pink Floyd/, nebo "The Great Rock n' roll Swindle"/Sex Pistols/a třeba stojí za zmínku film "The Skinhead´s/ze života Skin´s v Londýně/. Toto bylo vhodně doplněno o různé video clipy.
Ale k hudbě... Jako první nastoupili THE ONE MILLION BULGARIENS, kteří byli oproti Jarocinu v téměř roce o 100% lepší. Za nimi byli "Bulhaři" vystřídání skupinou MOSKWA, která všechny šokovala svou novou zpěvačkou, která MOSKWĚ přidala mnoho šťávy a kapela celkově přitvrdila. Vypustili pomalejší skladby a tak se šapitó otřásalo přívaly neopunku-místy přecházejícího do hard core. Zkrátka MOSKWA nikoho nezklamala.
Poté však ani další kapela UKRAINA nebyla nikterak špatná. UKRAINA je podobně jako MOSKWA neopunková záležitost. Vynikající kapelu doplňuje provokativní projev zpěváka, což dohromady s ním se vše slévá ve fantastický punk rock.
Po krátké pauze se připravila SIEKIERA, která už opět v sobě nesla prvky punku a tudíž sklízela o mnoho víc úspěchu, než tomu bylo v Jarocinu. REJESTRACYA je další polskou punkovou kapelou, hrají pomalejší neopunk, stále však není kapela "vyhraná". Lépe už je na tom PROCESS, obě kapely můžeme slyšet s ostatními na LP - "JAK PUNK TO PUNK".
Poslední nastoupila ARMIA, jejíž členové spustili takovou "hustotu", že už při třetí písničce museli vystoupení přerušit pro šarvátku mezi punkery a skinheady, do nichž musela zasahovat polská Milicye. Celým stanem se ozýval pokřik "ZABIJ SKINA Z KURWY SYNA". Zpěvák z pódia křičel: "NIKOHO NEZABÍJEJTE - KŘIČTE PRYČ S FAŠIZMEM". Pochopitelně že všichni začli skandovat podle návodu a ARMIA byla skoro po deseti minutách schopná pokračovat ve své produkci.

1987 RÓBREGE 1987

RÓBREGE /pokračování/

1987 RÓBREGE 1987

Druhý den: začínal skupinou DEZERTER. Nepochopím, jak se tato kapela může během čtrnácti dnů od základů změnit. Přijali tři hudebníky a začali hrát anarchy punk typu Crass. Bylo to výborné - stálo to za to. Po Dezerterech hrály další známá kapela STAN ZWEZDA a po ní TZN XENNA - velice populární punková kapela,která místy přechází v Oi!
Po nich byla dvouhodinová reagge vložka skupinou IZRAEL-KULTURA.
Následuje další v pořadí - Španělská skinheadská kapela KORTATU v čele se zpěvákem, který měl vlasy dlouhé do jednoho centimetru nejdál. Tak nadupanou skupinu jsem dlouho neviděl. Výkony tří muzikantů špičkové a projev kytaristy-zpěváka fantastický. Bubeník u toho všeho ještě stíhal kouřit. Bohužel však i KORTATU museli svůj program přerušit pro další bitku skinů a punků. Po uklidnění se okolí, zahráli KORTATU Drinking and Driving od BUSINESS, což se jim nepodařilo,protože už při prvních akordech zavládl stanem takový chaos,že se celý třásl.Takže úmysl uklidnit své příznivce se touto skladbou nepovedl. KORTATU museli asi sedmkrát přidávat a ani poté je publikum nechtělo pustit ze scény...

Třetí a poslední den: zahájila PROWOKACJA, další z mnoha punkových kapel Polska, u nás známa zejména z LP - FALA. Kapela si dokázala vydobýt pozice neočekávané. Po včerejších KORTATU vypadala řada diváků že se dostane do varu až tak při třetí kapele. Naštěstí tomu tak nebylo a atmosféra byla hned od začátku vynikající. Po dvou nezajímavých kapelách BRUDNI WIDELEC a BAKSZYZ nastoupila Jarocinská formormace WAŃKA WSTAŃKA AND THE LUDOJEDES. Tato vbrzké době polská jednička o sobě nedala pochybovat ani minutu. Dostali"do varu"lidi hned od první skladby a po dalších šedesát minut kapela udržovala nadšení a v jejich vystoupení nechyběla ani legrace. Krysztof Bara/Bufet/-zpěvák WAŃKY se při koncertu zcela odvázal, takže se opravdu bylo na co koukat a co poslouchat.
Poslední kapelou Róbrege se stal anglický neopunk CANNIBALS FROM LONDON, bohužel z jejich koncertu jsme moc neměli, protože CANNIBALS rozjeli tak silný nářez, který je naprosto nepopsatelný. Také jejich aparatura jela naplno, takže se všechno slilo v bezhlavý ryk. Tento doplňovala ještě šíleně vypadající čtveřice zmítajících se muzikantů na jevišti.
Tento ryk a hukot znám skoro ze všech amatérských koncertů u nás,kde se zvukař buď na kapelu vykašle nebo zvučit prostě neumí.
ZÁVĚR: RÓBREGE 1987 bylo mnohem zajímavější než Jarocin; svojí atmosférou, svým celkovým pojetím a konečně o hodně lepší muzikou.

/Zprávu"Róbrege"z Polska napsal:
SIDDIE/

HRDINOVÉ NOVÉ FRONTY

-o I N T E R V I E W o-

Skupina H N F /Hrdinové nové fronty/vznikala v roce 1985. Od svého vzniku měla několik koncertů a vystoupení na přehlídkách. V roce 1987 natočila svou první kazetu"Válka", která dostala HNF do podvědomí, ale také vytvořila kolem skupiny mnoho domněnek a fám.
Hovoří se o novém punku a o nejlepší punkové české kapele. Z toho důvodu jsem přicestovala do Jihlavy,abych napomohla poodhalit roušku dohadů okolo HNF a udělal s nimi interview. Snažila jsem se hodně získat o jejich životě a názorech nových punks.

Vstupuji do bytu, kde jsou na zdi nakreslený Sex Pistols, všude po stěnách visí plakáty skupin,v rohu popelnice a velké letiště z matraček, vedle stojí sedačka z auta.

HRDINOVÉ NOVÉ FRONTY /pokračování/

Toto místo je mi nabídnuto společně s kafem. Okolo mě sedí různě po zemi kompletní HNF a pár jejich přátel. Po chvíli tedy začínám s otázkama:

1./?/ Punk byl vždy presentován coby revolta mladistvých. Jak se podle tebe snáší"No Future"vykřikované před deseti lety a dnešním postojem starších punkie? Taky nevěříš na třicet?
BIAFRA: To je trochu divná, i když vlastně všeobecná otázka.NO FUTURE - pochopitelně pořád stejný a svět stojí za hovno, a pak jsou dva druhy lidí. Jedni myslí, že už to být horší nemůže, druzí se zase snaží to alespoň udržet takové, jaké to je. Mám -li ovšem mluvit za HNF, tak jsme přesvědčeni, že "svět se posral"- a to už dávno. 30-ti letí punkie jsou možná trošku usazenější a neprotestují tolik křiklavě,ale je jasný, že hlavu ti nikdo vyměnit nemůže, a jestli byl někdo přesvědčen o NO FUTURE před deseti lety a myslel to opravdu vážně, sotva ti dnes bude tvrdit něco jiného, i když znám i dost lidí,kteří od punku jaksi odstoupili.

2./?/ Punk se zavedl spíše jako výraz individuální vzpoury,než jako nějaké pospojitost, známá v našich podmínkách spíše z akcí čs.undergroundu, kde vedle sebe vystupuje i několik skupin tohoto ražení. S tímhle se tuzemský punk pochlubit nemůže?
BIAFRA: Jak to že nemůže? Jednak musím dodat, že underground už není to, co býval; a co se punku týče,tak akce společného vystupování probíhaly a probíhají,přeci čas od času pár kapel spolu vystupuje.Myslím si, že i HNF na tom mají dost velký podíl. Je to ale ovlivněno časem, jestli nemáme třeba samostatné vystoupení a jestli jsou k tomu všechny předpoklady, mám na mysli třeba sál, aparaturu, odvoz a tak.

3./?/ Na jakej kytarovej aparát hraješ, čím dociluješ onoho břitkého kytarového soundu,kterej je pro vaši kapelu charakteristickej?
BIAFRA: ..cha...cha...no, nějak bych to moc nerozebíral,ale mám kytaru naší českou a je upravovaná elektricky a je tam jinej snímač a ten je taky upravovanej. Potom ta krabička kterou používám je vlastně rozbitá, jednou mi spadla na zem a vod tý doby to hraje takhle...zatím jsem se ani nesnažil to zařízení opravit. Takhle je to přesně to co chci. Ještě jedna věc s tím souvisí, ale o tom mluvit nechci.

4./?/ Jaký jsou tvoje nejoblíbenější kapely a proč ?
BIAFRA: Dead Kennedys, Bauhaus, Discharge, Damned, Joy Division. Mám rád skinheadskou muziku, taky Residents, Magma a Cabaret Voltaire, no je toho hodně, ale hlavně punkový skupiny. Mám rád vůbec celej ten "starej"počáteční punk od Sex Pistols až třeba po Iggy Popa. Výjimkou jsou Stranglers, ti mi nesedí. Teď ale poslouchám převážně Crass.
Ta kapela mi je blízká a to nejen hudbou, ale i stylem života. Oni jsou prostě stejní jako jejich hudba. No jinak mám radši americkej punk,zdá se mi lepším a zajímavějším a možná i údernější. Ten evropskej punk je takovej dost stejnej, teda jak který kapely - pochopitelně - ale kapely typu G.B.H., Partizans, One Way System... ty moc rád nemám.

5./?/ A jaký nejneoblíbenější kapely u nás nesnášíš a proč ?
BIAFRA: Nejneoblíbenější? Které nesnáším? Hm... o tom jsem nepřemýšlel, to je různý,ale nemám rád metál. Je to největší hudební zloděj co mohl kdy být a nejvíc okradl právě punk. A co se týká ČSSR, tak spíše lidi co ho zastávají. Známe sice pár metalákú,které pokládám i za své přátele, ale ti mají IQ vyšší než většina těch siláků z "Ventilova". Je holt vidět,že je to hudba českého venkova. Jinak vyložené nejneoblíbenější kapely... zní to blbě, teď ti je z hlavy neřeknu,určitě by se nějaký našli.

HRDINOVÉ
NOVÉ
FRONTY/pokračování/

BIAFRA: Pochopitelně se nechci vůbec natěžovat nějakým diskem nebo popem apod. To snad nemá úroveň ani na to, abychom se o tom bavili.

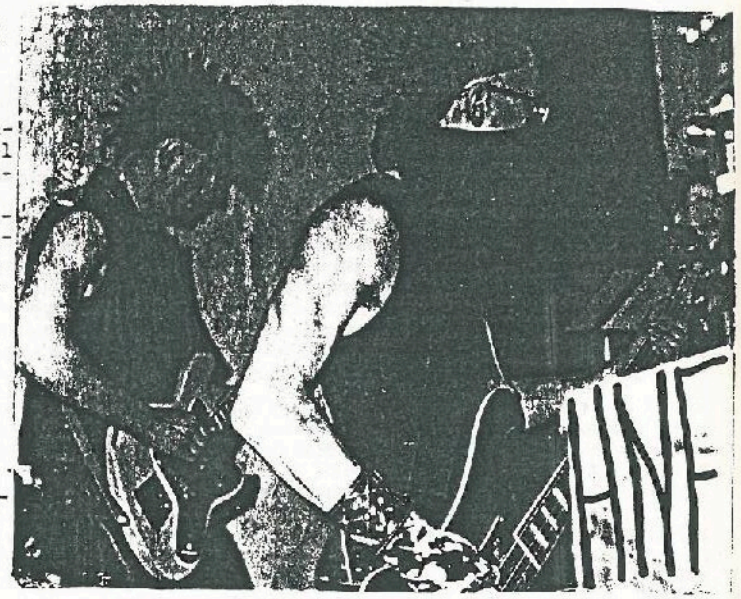

6./?/ Jak jste sami přišli na název skupiny?
BIAFRA: Jo,tak na to se nás taky lidi hodně ptají. Jednou jsem četl nějakou pitomou scifi, a tam země násilně osídlovala jiné planety,no kravina,ale autor nazývá dobyvatele Hrdinama nových front a nám se to líbilo jako název a tak jsme si to nechali.
7./?/Jaké byly vaše nejvýznamnější koncerty a kde?
BIAFRA:Celou první půlku roku 1987 považuji za velice zdařilou a pro nás úspěšnou.Udělali jsme nový pořad "Obyčejní hrdinové" a hráli ho dvakrát v Jihlavě a uvedli ho v Praze, Brně a Bratislavě, a právě to je pro HNF dost významné. Kde jinde už bys to u nás chtěla hrát?

8./?/Jak vznikl soubor HNF, kde byl první impuls ?
BIAFRA: Hrdinové vznikli po rozpadu skupin Sidol a Admirál Bob. Prvně jsme s klukama zkusili udělat jenom jedno vystoupení a dost. Měli jsme ale velký úspěch a pak jsme se rozhodli,že to zkusíme dál a vznikli HNF. Složení je od začátku stabilní,takže Naci-bubny,Kosta-basa a já kytara a zpěv.

9./?/ Kdo ve skupině skládá ?
BIAFRA:Převážnou většinu já. Muziku i texty, ale aranže skladeb děláme většinou všichni společně. Prostě - každý si k tomu řekne svoje. Sami na sebe klademe vysoké nároky a některé skladby třeba neprojdou, když se nám nezdají dobrý hned od začátku. Bylo hodně písniček,který jsme vyhodili hned na začátku.

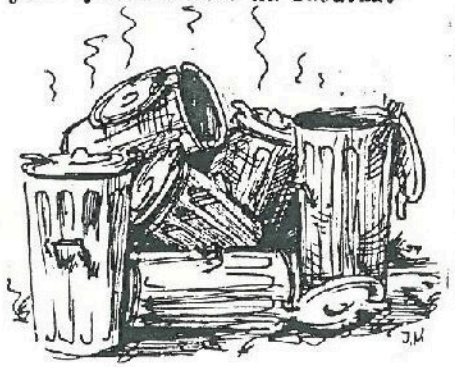

10./?/Budete měnit svůj styl ?
BIAFRA:To sotva, řekl bych,že máme dost svůj vlastní styl punku. Takovej svůj"hrdinskej"punk. Prý jsou i lidi,kteří tvrdí že to, co hrajem, není punk. No nevím...pro nás to punk je.On totiž vůbec ten jihlavskej punk je jinej než v jiných městech.Snažíme se néco dělat vůbec i mimo kapelu. Tím ale pochopitelně nechci vytahovat triko jihlavskýho punku nad ostatní a bagatelizovat podnikání a život jiných punkie. Chtěl jsem říct,že jihlavskej punk je trochu odlišnej, víc nic.

HRDINOVÉ
NOVÉ
FRONTY/pokračování/

11./?/ V čem je konkrétně jihlavskej punk odlišnej ?
BIAFRA: Všeobecně.

12./?/ Líbí se ti i nějaký československý skupiny ?
BIAFRA: Asi nikdy v dějinách nebyla muzika v tak šíleném,dezolátním a úpadkovém stavu jako právě teď.Na český muzice je to vidět snad nejvíc. Ubohost,ubohost,ubohost! Za hodně může metal,to se musí nechat. Ten v tom udělal pěkný zmatek a kde nic tu nic.Ale zpět ke skupinám. Pár kapel se mi líbí,nebo z nich prostě něco cítím,anebo mi něco říkají, je jich málo,ale něco přece.Mám na to asi dost tvrdý nároky. Z punku to byly FRANTA MAST, to byl nářez a taky RADEGAST se mi líbí.Je dobrá i bratislavská ZÓNA A. Mají dobrýho zpěváka,nedávno jsme s nima vystupovali.Jsou to i docela dobrý kluci.Jinak asi nic co by mě nadchlo... ..a z tý ostatní muziky...líbí se mi to, co dělá Mikoláš Chadima,nedávno jsme s nima hráli a jeho muzika je na vysoký úrovni.Jsou to perfektní muzikanti, i když je neznám jménama, myslím tím celou kapelu. Je to dost náročná hudba. Z týhle branže se mi líbí a to moc ZÁVODNIČKA PĚTKA. Ty kluky znám osobně a měli jsme i dost společných vystoupení.Jsou to prostě kámoši. No ale musím přiznat, že českou muziku zas tak moc nesleduju.Je určitě i víc kapel na dobrý úrovni, ale znám to třeba jen podle názvů a jejich muziku jsem neslyšel.

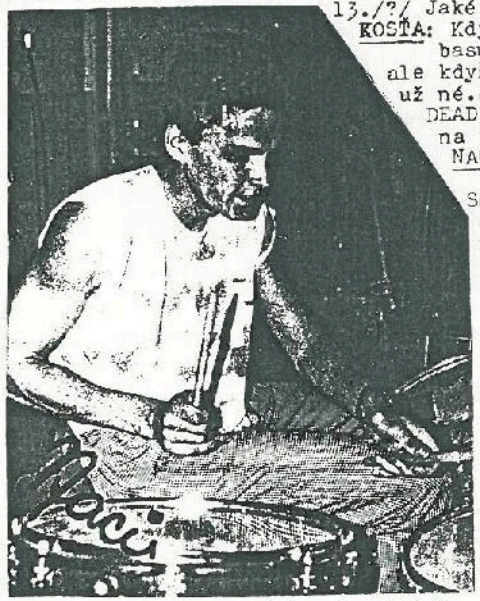

13./?/ Jaké máte vzory,máte vůbec nějaké ?
KOSTA: Když jsem začínal hrát a učit se na basu tak jsem snad jisté vzory měl, ale když jsme dali dohromady Hrdiny,tak už né.Jako celkové mám možná jako vzor DEAD KENNEDYS. Chtěl bych dělat muziku na takový úrovni jako oni.
NACI: Z několika skupin jsem vycházel, ale to je zákonitý, když začínáš. Snažím se hrát na bicí jiným netradičním způsobem,prostě nějak jinak než jako každej-hajtka,rytmičák-, ale někde to nejde, musíš dodržet základ,jinak skladba nešlape. A o to nám vždycky šlo, aby to byl nářez a šlapalo to. Nechci hrát ani jiný bubny na úkor kvality.
14./?/ Mluví se o tobě jako o nadměrně talentovaném bubeníkovi. Proč ?
NACI:Asi je to tím, že hraju tak netradiční rytmy,ale musím dodat,že hodně rytmů mi skládá Biafra. Jedná se o základní rytmus, na kterým stojí celá skladba,jinak si dodělávám všechno sám. Jen zde u některých skladeb. Většinou hraju tak - jak to cítím.

15./?/ Jak dlouho na bubny hraješ ?
NACI: Ani nevím. Asi tři až čtyři roky.

16./?/ Jaký posloucháte skupiny ?
KOSTA: Dead Kennedys, Vice Squad, Damned, Bauhaus, Action Pact,Gothics. Poslouchám ale i alternativu, to je různý...
NACI: U mě taky, a líbí se mi hodně ty skinheadský kapely nebo Oi punk jako Cockney Rejects, Angelics Upstarts, DAF, Ideal... prostě i německý skupiny. Poslouchám i Residents, Bauhaus, Sex Pistols, je toho zkrátka hodně, všechno možný...

17./?/ Proč máš na pásu kytary napsáno MY NAME IS BIAFRA, a proč si tak nechávᾶš říkat ?

BIAFRA: Já si tak nenechávám říkat! Mě tak začali říkat kámoši. Jello Biafra je můj velikej vzor a Dead Kennedys nadevše miluju, dost mě sere, že se rozpadli. Myslím si, že Biafra je jeden z vůbec největších představitelé punku. Nemyslím teď muziku jako takovou, ale jeho myšlenky a ideologii, kterou do ní vkládá. Ty perfektní texty. Biafrovi jde ve všem o samotnou podstatu věci, problémů a ty jeho texty jsou konkrétní, přímé a řekl bych, že jsou pro USA dost tvrdý oříšek... Jednou jsem nechal ostříhat čeroký a nosil to na ježka, jako on a na bundě mám jeho jméno a kámoši mi pak právě takhle začali říkat. To je celý.

18./?/ Jak vidíte budoucnost vaší kapely ?

BIAFRA: Člověk nikdy neví. Teď jsme trochu polevili se zkouškama, měli jsme v kapele dvě svatby a tak jsme měli dost jinejch starostí a zařizování. Ale to na tom nic nemění. Momentálně máme připravený k natočení dva programy. "Obyčejní hrdinové"-to má být celá kazeta, tedy v pořadí náš druhý projekt se kterým teď normálně vystupujeme. A navíc jsme nedávno dokončili věc menšího formátu, jakési EP asi na třicet minut a to se jme-

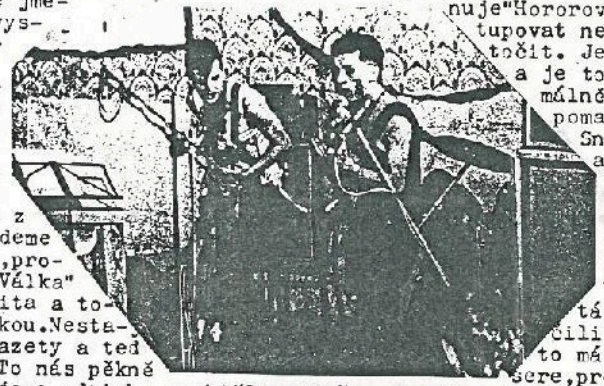

nuje "Hororový věk". S tím vůbec vystupovat nebudeme, jen to chceme načtyř skladeb točit. Je to komplet jiný než nor- a je to celý trochu Všechno je to málně hrajeme. prvky psycha- pomalý, těžký s o horor-punk Snažíme se tu úspěšně. Je to a doufáme, že punku, která jediná odnož Anglie. Je to z nepochází z věc, kterou budeme NSR. Má to být svým přátelům, pro- věnovat jen první kazeta "Válka" tože ta naše solidně zneužita a to- byla celkem vymknulo z rukou. Nesta- tálně se nám to rozšiřování kazety a teď čili jsme sledovat jakej debil. To nás pěkně to má nahraný kde- šere, protože je to přesně to, co jsme od toho nechtěli. Když se mi doneslo, že na metalovým koncertě si metaláci pouštěli naší kazetu a zpívali si "Svět se posral", nebo "Tanky, tanky" myslel jsem, že se složím! Ale zpět k natáčení. Samotné natáčení Hororového věku bude asi dosti obtížné. Chceme tam přednatočeniny a bude to skoro celý bez klasický kytary HNF. Jenom bicí, basa, zpěv a kytarový vazby. Dvě písně jsem dělal já, jednu Naci a jednu Kosta. To by bylo asi tak k nahrávání.

Jinak složení se měnit nebude a asi by jsme se s tím vůbec nevyrovnali. Zvykli jsme si na sebe, kdyby z nás jeden odešel-kapela by se rozpadla. Co se týká vystupování a koncertů, tak chceme spíše omezit koncerty, než jich dělat víc. Je to pro nás dost i finančně náročné a my nemáme totiž vůbec žádný auto a ani papíry na něj, takže jsme vždycky závislí na tom, jestli nás někdo odveze.

Jsme rádi, že nás "Válka" dostala tolik do podvědomí lidí i když za cenu toho, že to má kdekdo; momentálně připravujeme další, v pořadí třetí program, bude se to jmenovat "Fronta" nebo "Útok" nebo tak nějak. Mělo by to bejt celé rychlé, skoro jako hard-core, ale to není nic závazného. Může se to klidně vybarvit úplně jinak.

19./?/ V současné době jste nejlepší česká punková kapela... Co ty na to ?

BIAFRA: Nás to pochopitelně těší, ale na druhou stranu jsme pro to hodně udělali. Nesneseme v muzice žádnej švindl a za tím vším je fůra dřiny.

Biafra: Lidi ale vidí jen vystoupení a někteří nechápou, že je za tím hodně peněz, času, zkoušení ale i hádek. To vše k tomu patří. Je těžké říct, jak dlouho budeme nejlepší, třeba zrovna teď se někde tvoří nová kapela, která bude lepší než my a to je i docela žákonitý a asi i správný. Vlastně to od toho i trochu chceme, aby ten českej punk šel dál nejen v muzice, ale aby prostě pořád platilo to tolik vykřikované "Punks not Dead!".

/pozn.red.: Zveřejněno bez vědomí HNF, rozmlouvala: Jana Neznámá/

-H B P - H B P - H B P - H B P - H B P - H B P - H B P - H B P -

História Bratislavského Punku

EX - TIP I.

Boli prvou bratislavskou kapelou hrajúcou punk. Začínajú r.1979 pod názvom TIP vo zložení Duški Giertl-g, Robo Horňák-s,g, a bubeník Ivan. Po čase prichádza Miroslav "Miki" Mikuška-b,g, a Duški je vyhodený. V r.1982 prichádza druhý gitarista Svetò a Ivana, odchádzajúceho na vojnu nahradzuje Ozzy. Súčasne so zmenou sostavy sa mení aj názov kapely na EX/TIP. Roky 1982-1983 boli zlatým obdobím tejto kapely. Pomerne často koncertovali, mali úspechy na politických piesňach/zúčastnili se aj finále v Martine/, a najmä i koncerty v bratislavskom Roxy-Muko klube Družba ostanú nezabudnuteľné. Po nezhodách je v lete 1983 vyhodený Svetò. EX-TIP pokračuje a napriek menšej spontálnosti sa mu darí dobre až do februára 1984 keď do skupiny VENTIL RG odchádza "Miki" Mikuška.

PARADOX

Vznikol v r.1980 z absolútnych nehudebníkoch bývajúcich v jednom dome: Koňýk-s, Ledo -bg, Mäkký Pes-b. Po dvoch rokoch skúšania mali v r.1983 prvý verejný koncert. V lete 1983 bol vyhodený Rastò, nahradzuje ho Koleso. Skupine sa darí pomerne dobre, pravidelne účinkuje verejne aj keď za svojej kariéry mala len jeden samostatný koncert. Rozpadajú sa v marci 84 keď Ledo a Koňýk zakládajú s nektorými Ex Tipákmi ZÓNU A.

EX TIP II.

Po odchode "Mikiho" sa Koňýk snažil o spojenie EX-TIPU a PARADOXU. Robo nesúhlasí a výsledkom sú intrigi a chovárania. Asi po mesiaci, keď sa zostavy kapiel v Bratislave menili každým dňom, sa situácia stabilizovala. Vzniká ZÓNA A a nový EX-TIP: Peter Barát-s,/bývalý technik kapely/, Robo Horňák-g, Koleso/ex Paradox/-bg, Saláma/hippie/-b. V tejto zostave mali jeden neúspešný koncert/vypískaní/. Následkom je odchod Kolesa a Salámu./Prvý do DIREKTU, druhý do DOKORÁN/. Horňák sa nevzdáva a v r.1985 predstavuje novú zostavu: Barát-s, Robo Horňák-g, Mirko Váradi-g, Dušan Lopoš-bg, a z vojny sa navrátivší Ivan -b. Kapela mala opäť jediný koncert/Heavy-metal/a v r.85 sa definitívne rozpadá. Bolo na čase, EX-TIP II. bol len úbohou paródiou pôvodnej skupiny. Bubeník Ivan spáchal v roce 1986 samovraždu.

ZÓNA A

Vzniká na báze PARADOXU a bývalých členov EX-TIPu v marci 1984. Koňýk -s, Ledo -g, Svetò -g, Braňo -bg.

H -HISTÓRIA
B -BRATISLAVSKÉHO
P -P U N K U /pokračování/

Braňo je jeden z najstarších bratislavských punks,predtým v CBB a heavy-metalovom HEVERI/, Ozzy -b. Základ repertoáru tvorili skladby PARADOXU a tak už v r.1984 mohli pomerne často koncertovať,hlavne v Lamači. Vrcholom roku bol dvojkoncert s ABRAXASom v Dome ROH v decembri. V r.1985 natočili televízni film Zóna A, ktorý však cenzúra nepustila. Prvý krát koncertovali v Prahe. Obdobie od leta 1985 do leta 1986 bolo krízové,žiadný koncert, kapela pomýšlá na rozpad. V septembri 86 triumfálny návrat do Domu ROH spolu s KEŇ.

PROBLÉM 5 /pôvodne TRAVEX/

Založení ako TRAVEX asi v r.1982: Fredo -s,/černošského pôvodu/, Motò -g, Nemo -g, Braňo Kalický-bg, Roman Melíšek-b. Nastupujúca vlna"breakdance" v r.83 zmietla Freda a Braňa, stali sa z nich významní brejkáči,dodnes ich možno vídať napr.v Triangli. Spievať preto začína Motò a na basu prichádza Zbudo. Ako TRAVEX mali mať dve vystúpenia z ktorých jedno sa neuskutočnilo a na druhom museli hrať s nazvom SKUPINA ROMANA NEUMAHRA-/Nemo/. Preto zmena názvu na PROBLÉM 5, súčasne Motò odkladá gitaru a stáva sa sólovým spevákom. V r.1984 hrajú často v Lamači na dvojkoncertoch so ZÓNOU A a TLAKom. Ďalšia zmena v r.1985, na basovú gitaru prichádza Šiki a Zbudo sa stáva druhým gitaristom. Vtedy začína najslavejšia éra skupiny. Dva koncerty v Čechách,koncert v PKO a koniec. V októbri 85 odchádzajú na vojnu Nemo a Zbudo. Od tej doby skupina napriek občasným snahám nekoncertuje. V r.1986 s nimi chvíľu skúšal Janko Trizma/TLAK/ale bez úspechu.

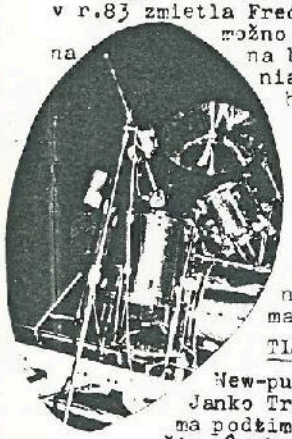

TLAK

New-punková-založená starými punkermi asi na jar 1984: Fizu-s, Janko Trizma -g, Strakatý Maroš -bg, Psycho -b. Ešte v tom roku ma podtím mali prvý koncert a hneď sa stali senzáciou. Ich ďalšie pôsobenie poznačil absolútny nedostatok organizačného talentu /alebo lenivosť/, a tak vystúpenia mali len dve. V r.1985 po dlhšie trvajúcich nezhodách odišiel Janko/neskor PROBLÉM 5/, a nahradil ho Rasto, ale ani to nepomáhá. Začiatkom r,86 odchádza Psycho a skupina sa rozpadá. Aj keď sa pri pive stále hovorí, že raz...

C B B /Combo Bratov Bezákovcov/

Bratia Bezákovci sú Oliver -bg, a Alan -b. Táto rytmická dvojica hard-rockových HALUŠIEK založila v r.1983 na jeden koncert túto príležitostnú skupinu. S nimi tam hral Braňo -g,/neskor ZÓNA A/a spevak Roman Mazanec /neskor DIREKT/, ktorý si získal publikum výrokom:"Kurvy skáčte!".Vela hluku - žiadne melodie.

G T X

Punková skupina z Ivanky pri Dunaji. Mali jeden koncert v r.83. Dedo -s, bg, ??? -g, Dušan Moravec -b. Mali zlý zvuk a hrali zlú hudbu so zlými textami, bolo mi zle. Onedlho jediný svetlý zjav kapely-Dedo, odchádza na vojnu a kapela sa rozpadá. Po návrate z nej sa objevuje aj z bubeníkom v kapele VETERÁN.

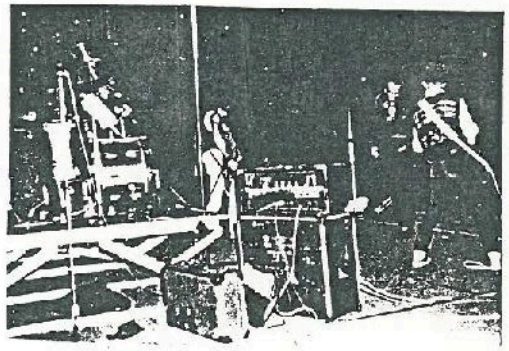

DIREKT

New-punková skupina,založená Romanom Mazancom/ex CBB/v r.1984:

H -HISTÓRIA
B -BRATISLAVSKÉHO
P -PUNKU /pokračování-dokončení/

Direkt: Roman -s, Ernest -g, bicie a basgitara - ???. Prvý koncert mali na politickej piesni v PKO v septembri 84, druhý onedlho na to v Lamači a hrali v štýle Discharge. Potom Romana celá kapela opúšťa a dáva si názov INKOGNITO. Roman sa pokúša zostaviť súbor nový,ale koncertovať sa mu nepodarí.

INKOGNITO

Bývalí Direktáci + nový spevák.Mali len jeden koncert počas ktorého mal spevák stále ruku vo vačku,skrýval sa za repro bedňami, alebo sa k publiku otáčal chrbtom. Hneď po koncerte odchádza na vojnu Ernest a skupina sa rozpadá/3.1985/.

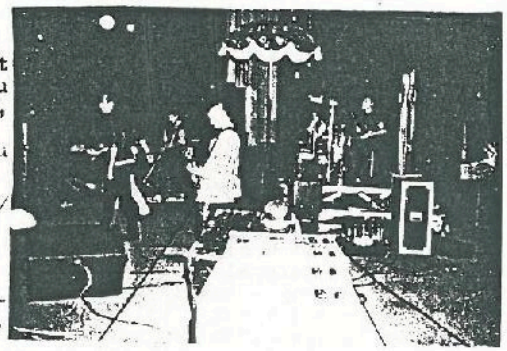

INFARKT/IMPULZ 3/

Skupina speváka a gitaristu Roťa. Mali dva alebo tri koncerty v r. 85,snaha o kopírovaní Exploited. Dosť hlúpé texty-napriek tomu po-merný úspech.Zač.r.1986 sa prejme-novali na IMPULZ 3 a po odchode Roťa do VETERÁNU sa na jar tohto roku rozpadli.

VETERÁN

Roťo -s,g,/ex INFARKT,IMPULZ 3/, Dedo -bg,/ex GTX/, Dušan Moravec -b, /ex GTX/. Hudobne na slušnej úrovni,azda snaha o slovenské Oi! Texty stále veľkou Roťovou slabinou.Založení na jar 86.Do konca 86.tri koncerty.

SPRAY

Jediný koncert v letę 86.s KÓTOU v Lamači.Celkom nádejná zostava,klasický punk,rozpadli sa hneď na to,keď gitarista z Dev.N.Vsi odchádza na vojnu a Vták -s,g,sa dáva na metal. Bubnoval Čínan.

KÓTA 22

Azda snaha o slovenské hard-core.Jeden alebo dva koncerty v lete 1986. Potom naštastie rozpad.

CH V M

Trenčianska post-punková skupina zložená z vysokoškolákov študujúcich v Bratislave,spolužiakmi prijímaná vrelo,ale ostatnou verejnostou nepríliš pochopená.Pôsobí asi od r.83.Rozpad v októbri 1986, keď väčšina členov odchádza na vojnu.

BUBO

Skupina klasického punku zo Záhoria. Vystúpenie na Šanci 1986, po troch pesničkách ukončili pro zlý zvuk.

BEZ LADU A SKLADU

Žiaci CHMV,tiež z Trenčína.Post-punk zachádzajúci až do minimalismu.V rokoch 1986-87 neustále ospevovaní hudobnou kritikou.

c -napsal: INFLAGRANTI,
březen 1987

Red.pozn.:H B P jsme dostali ve slovenštině, proto jsme je opsali přesně podle autora,za chyby tedy neručíme!

21.

VZESTUPAK RACH

/napsal: V á ň a/

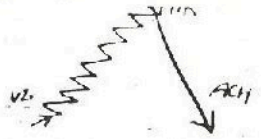

Šel bezcitně po městě. Bloumal v něm vždy podstatnou část dne, protože neměl co dělat. Šel zrovna ulicí, kterou procházel již mnohokrát a nikdy si tam ničeho nevšimnul.

Náhle stanul jako solný sloup - uviděl ji. Zaujala ho svou krásou, ladnými tvary a vůbec vším, co se na ní dalo hltat očima. Poněkud ho zarazila cena - netušil, že ji někdo, tu krásnou, může vůbec prodávat.

Pak se rozhodl - začne pracovat a koupí si ji. Jen a jen pro sebe, protože kdyby ji měl mít někdo jiný, asi by to žalem nepřežil. Věděl - kde hledat práci, ale nebylo mu jasný zda ho přijmou. Už hrozně dlouho nikde nepracoval a ztratily se mu mozoly z rukou.

Žil jak se dalo, něco vyžebral a něco našel v popelnicích. Nebylo to nejlepší, ale rozhodně to stačilo k přežití. Nemohl si dovolit vybírat, práce mu nevoněla a tak to bylo lepší než smrt hladem. Přemýšlel, kde ho asi vezmou s jeho vizáží. Vlasy, trčící ve dvou pásech vedle sebe z vyholené lebky vysoko k pošmournému nebi, se podobaly dvěma kotoučům cirkulárky. Neměly však barvu ocele, ale spíš hrály odstíny jako když zaprší a voda spoza aut vyplaví olej, co tam nakapal ze špatně těsnících motorů. Kožená bunda se hrozivě blyštěla jehlany a kužely a záda, rukávy a okolí křivého zipu zdobily nápisy a roztodivné kresby. Přiléhavé kožené kalhoty obepínal pyramidák a pás z těžkého kulometu. Nohy mu vězely ve vysokých botách. Kdo tyhle boty uviděl ovšem netušil, že v neobvykle tlusté podrážce má každá po čepely vyhazovacího nože, takže stačilo patami trochu udeřit do země a vyhasily si to ven. Nikdy je ale zatím nepoužil, kde znali výrostky jeho typu, každý se radši uhnul z cesty. Ani nevěděl, jestli nože ještě fungují, protože je před několika lety koupil od vysloužilého námořníka a od té doby ještě neopustily svůj úkryt. Když si vzpomněl na toho "piráta", došlo mu, kde si vydělá chybějící sumu a to bez problémů, tedy tam, kde občas pracují kriminálníci a městská spodina, když mají hluboko do žlabu - v městském přístavu na vykládce uhlí. Je to rasovina, dělá se tam dvanáct hodin, ale člověk se jim na to může kdykoliv vykašlat a jít pryč. A vydělat se tam dá, což o to, dost peněz na to, aby si mohl koupit tu, po které tolik touží.

Nohy ho sami donesly do přístavu, kde našel předáka, se kterým se po chvilce domlouvání dohodl na platu a na dni, kdy nastoupí do práce. Byl to hned den následující.

Vstával ráno v pět do práce, aby od šesté ranní dřel s lopatou do šesté večerní a vykládal uhlí z lodí.

Prvních čtrnáct dní to bylo o mrtvici, připadal si jakoby ho někdo rozmlátil na kousky lešenářskou trubkou. Nacházel v sobě oceány bolesti, které v něm pulsovaly jako při uragánu, že až uondán k smrti nemohl zamhouřit oči. Po čtrnácti dnech to pozvolna přestávalo, cítil ve pivem osláblém organismu nebývalou sílu. Byl rád, když smlouva vypršela a mohl zahodit lopatu. V účtárně mu vyplatily příslušnou sumu, šťastný jako tlecha opouštěl přístavní čtvrť.

O hodinu později si ji nesl něžně v náruči do svého příbytku. Tam na ní začal okamžitě dřít to, o čem měl donedávna jen nejasnou představu. Takové, jako byla ona/ale nikterak stejně krásné/se mu dostaly do rukou jen zřídkakdy, většinou to bylo na mejdanech, kdy měl vždycky v sobě už dost alkoholu na to, aby si z toho ráno něco pamatoval.

Dřel se s ní každý den, celý rok, než se odhodlal to ukázat svému příteli. Ten jeho počínání nadšeně označil za virtuozitu a nakonec po dlouhém přemlouvání přesvědčil, že by měl své umění sobě podobným. Jisté je, že při tom nikdo nebyl, ale o to ať se nestará, nějaké lidi do party mu sežene sám. Ví o jednom sálku, do kterého by natáhl na tuhle podívanou dost lidí z města, až by budova praskala ve švech. Dohodli se, že za týden akci rozjedou. Po celou tu dobu, co musel čekat, měl trému jak hrom, ale ta z něj spadla jen co vstoupil do budovy, o které ho informoval kámoš.

Měl pravdu, na pódium ho už čekali dva jemu podobní se svými láskami. Zkusili se schrát a šlo jim to docela dobře. Akce mohla začít.

22.

VZESTUPAK RACH

/závěr/

Do sálu se nahrnuli vyholený, holohlavý a vlasatí. Začali řvát, ať už se konečně rozhýbaj.

Tak se toho chopil jako první, pomalučku, polehoučku. Ostatní se k němu přidali. Postupně se všichni dostali do ráže a zrychlovali a když se to podobalo palbě z kulometu, jako naráz přestali. Publikum šílelo. Pokračovali a lidi už málem lezli po stropě a vyvolávali jejich jména, kdo ví, kde se je dozvěděli.

Na nich to ovšem bylo taky znát. Crčel z nich pot, že si museli sundat kožené bundy a zůstat v tričkách. Byl sám sebou a jí fascinován. Jeho hlas se ohnivě ozýval v sále a ona se svým se taky nedala zahanbit. Lidi už ochraptěli a vrhali se k pódiu jako hlavatý příboj.

Dostal se sám do takové extáze, že přestal vnímat co dělá. Obecenstvo ovšem také. Při vyvrcholení toho, co dělal, při té největší rychlosti - jaké byl schopen, najednou vstal! Oběma rukama ji uchopil a vší silou ji hodil do davu.

Áč rozvášnění, stačili velmi rychle uhnout.

Spadla na podlahu a.... zlomila se!

Náhle z toho vystřízlivěl. Uvědomil si, jak dlouho mu bude trvat, než si zase koupí tak d o b r o u k y t a r u....

Z P R Á V A Z "I N F O C H U"

Vyjádření M.Šuberta k jeho stykům s StB

Osmnáctiletý Martin Šubert, dělník, hlásící se k hnutí punk, bytem Na zbořenci 3, Praha 2 (který je adoptivním synem známého harmonikáře Jimma Horáčka), nám poskytl toto vyjádření:

Byl jsem na 25.8.1987 na 9.hodinu předvolán na KS SNB do Bartolomějské ulice, kde mi dva příslušníci StB v civilu nabídli spolupráci. Vybízeli mě, abych navštěvoval různé punkové akce; platili by mi prý náklady na cestu apod. Měl bych podávat informace o tom, co se tam dělo, jaké tam hrály skupiny, kdo se účastnil apod. Ptali se mě na jména kamarádů, na "feťáky" a na "fašisty". Když zjistili, že jsem byl v poslední době v NDR a Polsku, vyptávali se mě na podrobnosti, u koho jsem tam byl, kde jsme bydleli, jaké tam hrály skupiny, zda jsem měl dost peněz. Bohužel jsem podepsal písemnost, v níž jsem se zavázal, že 10.9.1987 v 16 hodin budu čekat u květinového stánku haly bl.nádraží a že tam podám informace o své kamarádce, s níž jsem byl v Berlíně, a adresu hocha, u něhož jsme tam spali. Písemnost byla dodatečně opatřena razítkem OV SNB Bojanovická 1. Dále mě vybízeli, abych podepsal závazek ke spolupráci s pracovníky MV, a to za předpokladu úplné mlčenlivosti. Když jsem to odmítal podepsat, vyhrožovali mi, že mě pomluví u mých kamarádů, že jsem bonzák, že moje jméno bude uvedeno ve Večerní Praze v tom smyslu, že jsem dopomohl k uzavření případu, dále mi vyhrožovali, že mě každý den budou obtěžovat, že mě zakážou návštěvu restaurací v Praze 4, že budu 3x týdně předvoláván na výslechy, že mě dají zavřít za příživnictví, protože jsem si na cestu do Polska vypůjčil od matky 100,-Kčs; jak jsem jim uvedl. Vyptávali se mě na mou matku a nabízeli finanční odměny, když podepíšu závazek spolupráce. Stačí prý, abych jim zavolal telefonem (číslo dostanu, podepíšu-li), mám se představit jako Lovec, sejdeme se na určitém místě. Závazek jsem však nepodepsal. O výslechu nebyl pořízen žádný protokol, nebyl jsem poučen o žádných svých právech. Fyzického násilí nebylo užito.

*

__Co si myslí skin o punku.__

Je to banda pozérů /většinou/, komediantů, subtilních postav a rachitiků. Povah tichých místy až zapšklých, snadno ovlivnitelných /až na mizivé výjimky/. Jsou to lidé, kteří se mění zároveň s počasím, jsou neprů-bojní až bojácní. Většina se dříve nebo později přidá ke hnutí SKINHEADS-viz Deadrocker, Freddy a také já, neboť jsem dostal po několikaletém tápání mezi punky rozum. Ostatní punkové během několika let "vystřízliví" a nebudou se již hlásit k žádnému mládežnickému hnutí.

__Co si myslí skin o cizokrajných přistěhovalcích.__

Každý ať bydlí kde se narodil, což ovšem neplatí o cikánech, kteří se rodí jak houby po dešti a to na území, které jim nikdy nepatřilo, nepatří a patřit doufám nikdy nebude. Znepříjemňují už jen svou přítomností domorodce a starousedlíky bílé pleti.

O rákosanících, kubáncích a jim podobným dobytkům se nechci rozepisovat, protože již při pomyšlení na ně se mně otevírá kudla v kapse.

__Co si myslí skin o fotbalu a o Bruselu.__

Tato celosvětově uznávaná hra patří spolu s pivem k našim nejoblíbenějším sportům. Události z Bruselu uvedu na správnou míru. Skupina retardovaných rómů rozvášněných cikánským folklórem a alkoholem vyprovokovala organizovaný zájezd našich kamarádů z Liverpoolu tak, že vybočili ze zaběhnutých kolejí anglického klidu. Proto se nemůžeme divit, že odměnili rozvášněný dav rómů tím, co jim po zásluze patřilo.

Při této příležitosti bych rád vzpomenul světlé památky tří kamarádů, kteří pro dobrou věc položili život a nemohli již nikdy zhlédnout břehy rodné Anglie.

P.P. a P.

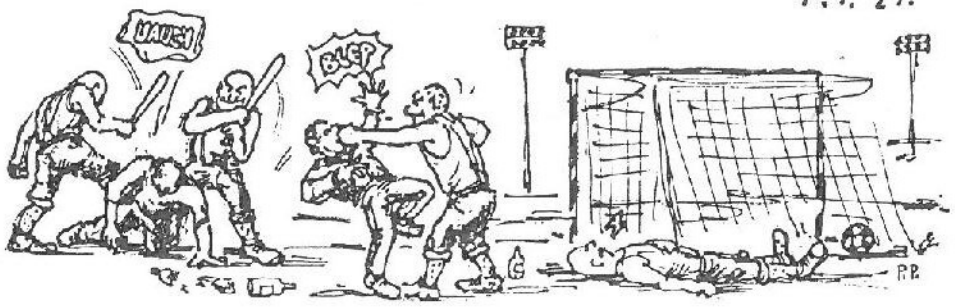

/BEZ ÚPRAVY REDAKCE/

CESTA S PŘÍZRAKY

Dostal se mně do ruky článek z novinového plátku "Rozvoj", nadepsaný "CESTA S PŘÍZRAKY". Pisatelka se v něm zaráží nad partou mladých vyznavačů hnutí Punk, se kterými cestovala autobusem. Podle zmíněné paní tito lidé svým chováním, oblečením, způsobem života a jinak promarňují svoje mládí. Jelikož jsem také vyznavač punku, chtěl bych k článku říci pár slov co si o tom sám myslím.

Snad mimo Severní Koreu a Albánii je toto hnutí rozšířeno již řadu let po celém světě, ve všech světadílech, ve všech zřízeních...

Je ale také bohužel skutečností, že je všude od státních orgánů potíráno, někde více-někde zase méně. Ptám se proto paní "X Y"/nepodepsala se/*, pokud o punku jako takovém něco ví/předpokládám že ano, když o něm tak kriticky píše/, jestli se sama zamyslela nad tím, čím to asi je, že každá společnost se snaží tento směr /a jemu podobná hnutí/ potlučit ?

Vysvětlení je poměrně jednoduché. V každé současné lidské společnosti je asi 80-90 % lidí, co se nechávají unášet "středním proudem". Žijí v tzv. průměru lidského společenství; nechtějí nic riskovat, nic měnit nebo si dokonce přidělat problémy. Kdyby byli všichni takový, lidský řád by asi brzy zemřel na nudu, říkáte že ne/?/, tak by zdegeneroval a vrátil se na stromy. Naštěstí existuje všude ta zbylá menšina-jdoucí "proti proudu", a právě ta je hybnou pákou společnosti. Většina jí však nenávidí, protože střední proud neustále vytrhuje ze zaběhnutého klidu. Na straně většiny je také moc a síla, s jejíž pomocí jsou ti zbývající různě omezováni. Ti méně silní z nich se v důsledku toho uchylují k různým únikům/např. drogy, alkohol/, ti silnější začnou revoltovat zaprutileji. Protože jsme lidé různí, jsou různé formy této revolty/protestu či nesouhlasu/. Jednou z těchto forem je i punk.

Punk jako takový vznikl ve Velké Británii, /zárodky však byly roztroušeny po celém světě/, jako protest proti stagnaci a komerci v rockové hudbě. V 70.tých letech přišla první vlna, která způsobila pořádný rozruch. Společnost tuto vlnu po několika letech vstřebala. Hnutí si uvědomilo své chyby/sláva, popularita, peníze/, začalo se dále rozvíjet až vykrystalizovalo do dnešní podoby. Ta se samozřejmě jak netýká jen hudby ale i způsobu života, jehož hlavním cílem je b e j t __m i m o__ té průměrné manipulovatelné většiny loutek, nemyslících na nic jiného než na televizi, chatu, auto a jiné podobné "hlouposti", které komerci okolo posilují, podtrhují.

Punk má tento dav/z většiny nemající ani vlastní názor/provokovat a šokovat. Je vlastně nastavené zrcadlo společnosti, ve které existuje a podle toho za co tato společnost stojí, tak ho také přijme.

Vážená paní, zeptejte se "pankáče" ať nějakého potkáte, kolikrát dostal přes hubu od tzv. normálních lidí, od ochránců zákona v uniformách/i bez nich/. Můžete se také zeptat, jak s ním všude jednají i cizí lidé. A to jenom proto, že vypadá jinak než ostatní a má jiné názory. V článku jsem se dozvěděl, že mládí je jedinečná šance, odepíšete mi, v čem tato šance spočívá? V přetvářce a v sebeclhávání? Nebo v podlézání, kariérismu, udávání, hrabivosti, nebo snad v poslušnosti a pokoře? Žiji v této zemi skoro třicet let/do zahraničí mi nikdy nepustili/a setkal jsem se tady s různými lidmi a nejupřímnější ke mně byla vždy ta menšina na okraji společnosti. Tím nemyslím jenom PUNK, ale ten sem patří taky. Podle mně bylo vždycky největší umění udělat sám ze sebe šaška před ostatními a přitom si myslet o prdeli.

V. Z.

© PETRAKOVÁ (ZKRÁCENO PODSTATNĚ)

CESTA S PŘÍZRAKY

Cestovali jste už někdy s přízraky? Uprostřed úplně holých lebek chuchol pruhovaně odbarvených vlasů. Na ochranném oblečení rybářské síťě /prý aby jim nebyla zima/ a na prsou odznaky s nápisem „Nechceme žádné idioty!"

Vyznavači hnutí „punk", známé je jako „pankáče". Zkuste si představit, že by vám zčista jasna přišel domů takhle „vyšňořkovaný" váš syn nebo že by vám vaše dcera představila v této podobě budoucího zetě! Že je to představa, při níž běhá mráz po zádech?

Byli to docela pěkní kluci, dost možná, že byli mnohem lepší, než napovídal jejich zjev. Sami sice dělají člověka, nicméně soudit lidi podle vzhledu může být velmi osidné. I dareháka můžete potkat ve fraku. Bavili se o elektronice a nebyli hloupí. Jen hodně výstřední. Okázale protestovali proti všemu a všem. I proti idealům — a přece i oni sami jakýsi ideál uznávali! Normálnímu člověku se zdá dost pochybný a nějak „ujetý", nicméně „proti gustu žádný dišputát"!

Neodstrašovalo jsem ty mladíky. Spíš mi jich bylo trochu líto. Možná, že jim jen v jejich okolí chybí někdo, kdo by si s nimi dokázal občas sednout a popovídat, kdo by se je snažil pochopit a dokázat jim vysvětlit, že je strašná škoda prožít mladá léta v tak příserném svědomí. Protože — mějte platné, zjev napovídá o člověku hodně.

Oněm holohlavým přízrakům bylo asi jedno, že je lidé na základě jejich vnějšího vzhledu možná nepřávem a opovrženě zahrnou tam, kam patřit nemusí a možná skutečně ani nepatří. Činili ostentativně nejvýš, je jim všechno jedno, že nic nevobdivují, po ničem netoužíš, nic nechtějí dokázat, nic od života nečekají. A to je škoda, velká škoda! Protože mládí je jedinečná šance. Šance, která činí člověku dostupným téměř všechno. Je hřích ji promarnit, protože ji máme s sebou jen jednou a krátce. Ví nikdy se nevrátí.

—icp—

rozvoj 7

S V A T B A SICE N E B Y L A, ALE STÁLO TO ZA TO !

Třicátého července 1987 se konala další punková akce, tentokrát spojená se svatbou. Den předtím sice přišla zpráva, že svatba padla/z popudu matky nevěsty/,nicméně na Staroměstském náměstí se sešlo poměrně dost lidí z různých koutů republiky. Ti se rozdělili na několik skupinek a každý si šel za svými zájmy s domluveným srazem na odpoledne. Kolem 1f-ti hodin se skupinky opět scházejí na stanici metra Želivského a odtud pokračují dále na Jahodnici. Zde už nastává první problém, protože hostinská příchozím oznamuje, že nevím o tom nic,co se zde má dít. U sklenice piva se punkeři dohadují co by se mělo podniknout dál a asi za půlhodiny se dva z nás nejukecanější zvednou aby šli hostinskou zlomit. Po krátkém vyjednávání je sál skutečně otevřen. Na řadu přichází další problém a tím je aparatura. Ta je uzamčená ve vedlejší místnosti,jejíž dveře se nakonec podaří otevřít. Chybí stejně aparát na basu. Hoši od kapely PS mají vše potřebné doma a tak se,jelikož není čas,musí pro věci zajet taxíkem, na který se vybere 150 korun. Chvíli po odjezdu taxíku se objevuje chlapík,prý z národního výboru, a ten zase požaduje 1.000 korun za pronajmutí sálu. Chce 500 hned a dalších 500 českých po 2l.hodině. Opět se vybírají peníze, ale sranda to není. Když je pěti-kilo předáváno,jsou všichni upozorněni na to, že si sami ručí za pořádek v sálu a nejbližším okolí. PéeSáci přivážejí aparát, ale přesto problémům toho dne asi nebude konec. Dostavil se totiž majitel aparatury, která je zapůjčena bez jeho vědomí - požaduje aby se vše vrátilo na své místo. Pomocí stokoruny se ho podaří ukecat.

Přijíždějí další lidi z České Lípy, také pár vlasatců a dva pražští skinheadi. Pivo teče proudem. Někteří místní domorodci naše činnost provokuje, dnes nemůžou v klidu sedět v hospodě a klábosit o práci.

Konečně koncert začíná a jako první se představuje formace složená z kytaristy a basáka od F.A.S společně s bubeníkem od kladenské kapely. Repertoár byl složen narychlo, protože kapela spolu hrála poprvé,proto byly jejich skladby tak různorodé pro všechny. Hrál se Old-punk, Neo-punk, Hard-core a Oi! Zahráli i několik skladeb na přání: Obchodní dům Máj od Plexis,pro skiny např.Drinking and Driving od Bussines a My pijeme pivo /Greates cockney rip off/s textem Plexis a muzikou Cockney Rejects. Bylo použito i několik textů P.P.: Mrdali hadi a Osmý den jdu do hospody. Po F.A.S. nastoupila kladenská kapela, která ačkoliv zkoušela již společně, působila dojmem naprosté nesehranosti. Po jejich produkci se muzikanti odvolávali na vliv alkoholu.
Nastoupili PS, kteří o sobě tvrdí, že jsou kapela hard-corová,/baskytarista měl toto ještě napsané na tričku/, při jejich vystoupení jsem však nezaregistroval ani jedinou hard-corovou skladbu, s výjimkou 20 sekund dlouhé Kropáčovy Vrutice. Je podivuhodné, že dost sehraná kapela většinu lidí nikterak nezaujala. Samotnému se mi líbily tyto skladby: Pivo za 2,50, Fuck the war, Práce na silnici.

Přišla dvacátá první hodina a bylo zapotřebí vybrat dalších 500 korun, které se kupodivu sehnaly bez větších problémů.

Pak začala hrát další sestava ve složení: Petr,Honza,Jarda,Dan. Začli hrát velice tvrdý a rychlý hard-core,který byl asi největším překvapením Jahodnice./Nutno připomenout výkony bubeníka Maleniuka a kytaristy Ripcorda/. V jednu chvíli předváděli takové show, že to vypadalo jako by měla celá aparatura i se sálem podnout.

Také skupina A.W.B. celkem zaujala, hlavně bubeníkem,který hraje tak šílenou rychlostí, asi tak,jako když se vstrčí hůl do větráku. Trochu tmavší stránkou bylo chování nalitých skinheadů, pro které bylo vrcholem zábavy každý prázdný půllitr vrhnout mezi pogující punkery.

Jako poslední nastoupila opět F.A.S. a bubeník od PS. Hrály se hity v nichž nechyběla tradice: Alkohol, God save the queen a skladba,která na počátku poprvé přivedla punkery do poga Oi!Oi!-Criminal crev.V průběhu hraní vylézali lidi na pódium a zpívali s celou kapelou.

Ve výčepu se mezitím odehrálo několik incidentů s Markem. Ač je téměř chromý,chtěl použít svou hůl proti místním lopatám.Vše dopadlo dobře.

S V A T B A SICE N E B Y L A, ALE STÁLO TO ZA TO !

Na záchodcích provozoval jeden ze skinů svoji Antiwomen league/Ligu proti ženám/, a několik punkerek ochutnalo krém jeho baguňat. V závěru koncertu se však v rozporu s programem této ligy zahledí do jedné holky z Teplic a pod směšnou záminkou s ní odjel do Teplic.

Do konce zbývalo ještě asi čtvrt hodiny,když se dostavila VB a dotazovala se: "Kdo to tady pořádá?"
Odpověď: "Nikdo."
VB: "Je tady nějaký pořadatel?"
Odpověď: "N e n í !"
VB: "Máte nějakou povolovačku?"
Odpověď: "N e !"
VB: "Kdo to povolil?"
Odpověď: "N i k d o !"

Pozn.: Všichni byli vyzváni k odchodu, což se stalo bez zbytečných provokací. Také ze strany VB se nic nestalo a dokonce vyzvali řidiče autobusu,který nechtěl nikoho vzít,aby všechny odvezl na Metro,že pojedou za námi.

Závěrem chci dodat; tato akce stála 1.250 Kčs, nikdo toho nelitoval, protože TO SKUTEČNĚ STÁLO ZA TO...

PUNX 'N' SKINS LIVE'S

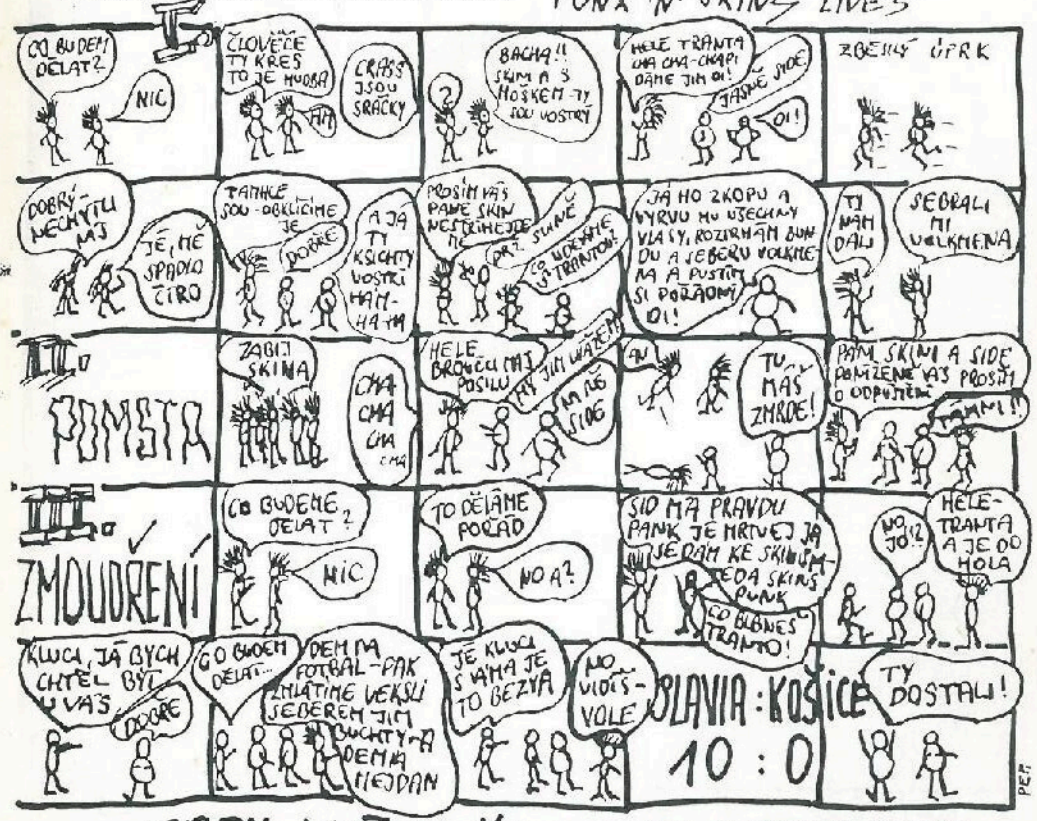

TADY VIDÍTE, ŽE I TEN NEJZAKOMPLEXOVANĚJŠÍ ČLOVĚK POCHOPIL - CO JE DOBRÝ - SICE MUSEL DOSTAT.. ALE TO NEVADÍ

HUDBA PROTI PROUDU

Independent-Gruppen in Deutschland:

MUSIK GEGEN DEN STROM

Tote Hosen, Goldene Vampire, Einstürzende Neubauten – die Namen sind bizarr, die Musik besagter Bands ist es nicht minder. Fernab der kommerziellen Plattenindustrie fuhren die sogenannten Independents, die „Unabhängigen", ihr eigenes Dasein. Oft freiwillig, oft aber auch in der Hoffnung, von den etablierten Plattenfirmen entdeckt zu werden. Einen Einstieg in die unüberschaubare Szene deutscher Independents gibt der folgende Artikel.

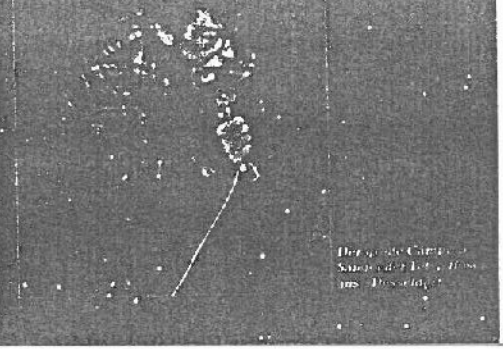

ČURBES OD RÝNA.. /zpráva o turné/

Koncert kapel Toten Hosen a King Kurt ve Frechenu, našem městečku jihozápadně od Kolína. Německá T V, která jej živě natáčela, musela zaplatit 2.000 marek za znečištění prostranství a navíc dostala množství rozhořčených dopisů.

Na rozdíl od dřívějšího vystoupení T.H.v pořadu reklamní redakce/kde došlo k alkoholickým excesům a kde vystupovala jistá - přibližně 160 liber těžká - Heike jako"double"zpěvačka Toten Hosen-Campina/, panoval tentokrát přísný zákaz **alkoholu**. Přesto kapela propašovala na jeviště svůj životní elixír v plechovkách od Coca-coly a v kanystrech na benzín. Takže kapela,anebo lépe řečeno banda,přichází na jeviště s nádobou,v níž zodpovědní televizní činitelé hned vidí drogu,jež však podle sdělení bubeníka Triniho Trimpona obsahuje pouze benzín pro světelnou show ke skladbě"Hip-Hop≠Bommi-Bop-I'm black in New York & it's very cold,see we need fire"/Jsem černoch z N.Y.a je veliká zima,tak si udělám ohýnek/.

Koncertovat spolu s Freddym Zovem ze skupiny Rap není pro T.H.zrovna lehké,ale přesto je pro mnoho mladých lákavější házet mouku a vejce po King Kurtovi a televizních **moderátorech**, než se oddat rytmu Rapů, u militantních fanoušků T.H.nijak zvlášť oblíbených. Když vejce letí na jeviště, vrhá se Trini střemhlav přímo do davu, aby si hodivší osobu podal,zatímco jeho kámoši lijí do publika pivo z kanystru. Režisér bleskurychle přejíždí kamerou na Freddyho perlově bílé zuby, čímž německé obrazovky zůstávají celého výjevu učetřeny.

DIE TOTEN HOSEN:

Toten Hosen byli při předcházejících přechodech státních hranic celé hodiny prohledáváni, včetně osobní prohlídky, nepříjemných dotazů a všeho co k tomu patří. Tentokrát se tedy raději maskovali hrůzně vyhlížejícím narůžovo natřeným minibusem, vypůjčeným od Metamorphosis Blues Bandu. Tímto způsobem bylo hračkou nejen překročit hranice,ale proniknout až do střední Francie. Teprve tam jsou poprvé kontrolováni. Na kraji vsi Aubernac jim pán s typicky francouzskou policejní čapkou přátelsky ale neúplatně ukazuje, aby zajeli ke krajnici. Ze strany policie je poněkud nezdvořile mluveno pouze francouzsky - přesto je okamžitě jasné, co je zajímá: poté, co poručí otevřít všechny dveře vozu, domnívá se, že cítí pach hašiše. Když však Audi přikládá pozvání Goetheho Institutu,je policie spokojena a nechává celou společnost pokračovat v jízdě, aniž by se zajímala o německé pivo/na palubě se nachází sud Budweiseru/.

Prvním cílem je Ajou. Kapela se raduje, že konečně jednou dorazí včas, dokud ovšem nezjistí, že existují dvě místa tohoto jména. A nebyli by to T.H., kdyby zvolili to pravé. Čeká je dalších 150 km a zas pozdě.
Na židlích - přinesených do haly na košíkovou čeká 300-400 lidí, pestrá směsice - pár školních tříd, několik punků, pár oficiálních představitelů, kteří to však brzy vzdávají a mizí. Zato punkové se s pochopením kvůli nám nastrojili - a to v samém srdci francouzské provincie.
Koncert probíhá hladce bez nějakých zlatých hřebů - podle motta Toten Hosen: Prostě, ale drsně!
Měli jsme přislíbený nocleh v soukromí u jakýchsi jihofrancouzských děvčat, která si to však po vystoupení nějak rozmyslela. A tak celá banda končí v nejlacinějším hotelu.

ČURBES OD RÝNA PO RHONU.

/Z p r á v a o - t u r n é/

BOYS FROM

Další den v Bordeaux.
Toten Hosen tu docela zaniknou,veškeré obyvatelstvo, jak se zdá, nic jiného nenosí. Zjišťujeme, že ve Francii - aspoň v provincii - to čpí nudou ještě víc než v Německu: večer se plácat na otravné diskotéce, pak někde dřepět na chodníku, pít víno a civět na spoustu velkých krys, které tu jsou všude,/i v Marseilli,která je opravdu hezká, ale z které nám zbylo v paměti jen výborné jídlo/. Trinimu bohužel ústřice nechutnají, je toho názoru že,mají chuť jako "holky mezi nohama". Po druhém vystoupení v Bordeaux vyrukujeme v hotelovém pokoji se sudem Budweiseru a ořáme se. Místo pípy poslouží ulomený kus tyče na záclony, který vrazíme do sudu - další důvod pro hoteliéra, aby nás nenáviděl.

THE OPEL

Kytarista Kuddel zatím vytáhl pornografický magazín a postavil jej na regál u zdi. Všichni sedíme na posteli a civíme na obrázky. Po pěti minutách vždycky obrátíme stránku. Mimo jiné důkaz toho,že naše naděje na nadržené fanynky během celého francouzského turné se nenaplnily.

Aut.pozn.:/přeloženo z německého textu- též z k r á c e n o/.

GANG

EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN

Einstürzende Neubauten

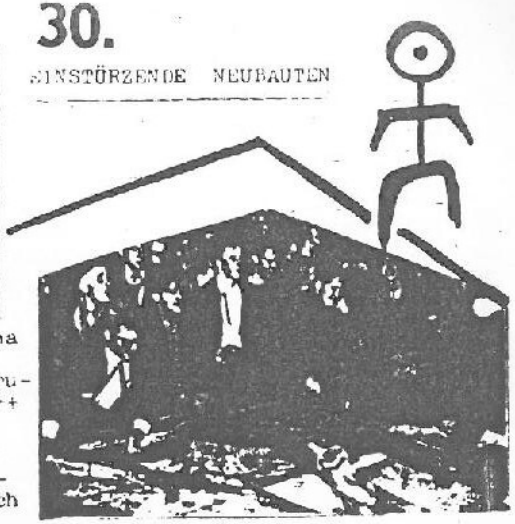

Scéna se podobá bitevnímu poli. Bouchá to tam, vrže, jako kdyby chtěli Blixa Bargeld a spol.zbořit zdi Jericha na popel a prach. Co má jednomu jako nic jiného než kravál, platí pro druhé za mezinárodní avantgardu non+++ ultra.

Některé západonémecké kapely se objevují na anglických žebříčcích - hrají pop s německým akcentem.Úspěch je často mezinárodní. Když se ale člověk zeptá v kruzích zasvěcených do hlubších sfér současné hudby po německých umělcích, překvapivě často se vynořují EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN.

Zatímco úspěchy Neny nebo Propagandy jsou probírány doma i v cizině, museli E.N. to vzít oklikou přes Londýn, New York a Tokyo, aby nalezli uznání i doma,/podobně jako v 70.-tých letech Can nebo Tangerine Dream. E. N. nejsou jedinou kapelou, která používá ve své tvorbě stavební stroje a zvuk různých, většinou kovových nástrojů. Ale dělají to velmi emociálně. Při jejich vystoupení jsou kovové díly, kanystry, vrtačky,spirály a nářadí kontrolovatelně zapojeny do zvukového systému. Nástroje jsou sejmuty přes kontaktní mikrofony, zesíleny, propojeny přes různé filtry a zvučeny do všech možných poloh. Technik John Cafferey, jako šestý člen kapely, je z Anglie a stará se o fascinující zvuk na koncertech.

E.N.se skládají z Blixy /zpěv,kytara/, Alexe von Borsiga/syntezátor,efekty/, E.Unruha/železo,perkuse a efekty/, který je kromě Blixy zakládajícím členem, a ze dvou bývalých členů Abwärts Marca Chunga/bass,plechy/, a z F. M. Einheita, který hraje přivystoupení na železo a perkuse.

Die Trompeten von Jericho

Část rozhovoru s B.Bargeldem:
Co vás vedlo k tomu,že jste ve svých počátcích opustili NSR ?
V roce 1981 jsme dělali turné "Berlínská noc",ale bylo to k nasrání, vystoupení jsme si museli sami shánět, všechno organizovat atd. Byli jsme nesehraní a tak jsme si řekli nakonec: Prozatím v Německu konec."
Co je na Londýně lepšího než na Berlíně?
Jsem si jist,že v Německu bychom museli u hudebních firem leštit kliky. V Anglii nám stačilo zaklepat pouze u jedné firmy, podle našeho výběru. Celý jejich byznys není tak antikvární jako u nás v Německu.

EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN /dokončení/

Ztělesňuje skupina **Propaganda** protipól vašich hudebních představ ?
Propagandu neznám, respektive znám ji stejně málo jako třeba Krupps. Ti se pravděpodobně ještě nesprchovali vod tý doby, co nás viděli živý. Tenkrát vyprávěli v NME, že si museli po našem koncertu dát sprchu. Můžeš si to přečíst.

Existuje **dnes** hudba, kterou považuješ za dobrou a důležitou ?
Přirozeně... Já se necejtím stát mimo. Cítím se mít podíl na mezinárodním procesu, který dnes všude probíhá - Test Department, Psychic TV a zejména Birthday Party. S nima jsme vystupovali v Londýně a když byli v Berlíně, tak jsme spolu udělali pár nahrávek. Mají stejnou intenzitu jako my.

/Zpracováno volně podle NME 1984/

„Mírový" koncert v Plzni

15. září 1987

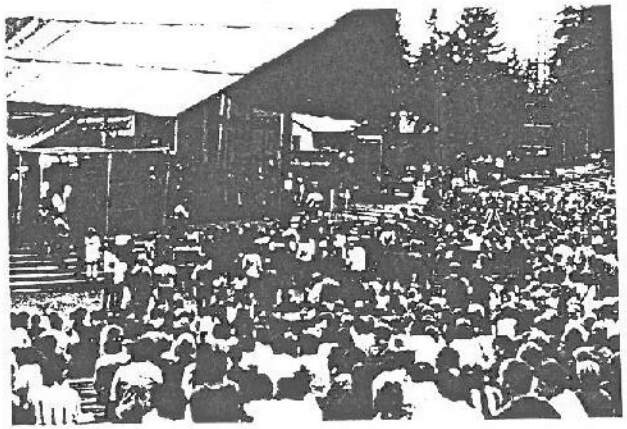

Když se lidé zajímající hlouběji o hudební dění ve světě dozvěděli o náplni Mírového koncertu, jenž byl součástí mírových pochodů Olofa Palmeho, v Plzni i jinde lapali jistě mnozí po dechu. Objevily se zde dvě západoněmecké kapely, z nichž zvláště Einstürzende Neubauten v současné době patří mezi celosvětově uznávané nezávislé soubory. Die Toten Hosen zase koketují s punkem, takže se spousta příznivců tohoto žánru u nás měla na co těšit. A to na slušně propagované oficiální akci! To, že z naší strany byly vybrány v podstatě slabé nebo průměrné soubory, jen zvyšovalo zvědavost rockových příznivců na konfrontaci obou rozdílných proudů.

V lochotínském přírodním amfiteátru se sešlo na deset až třináct tisíc lidí. Za silné asistence nejen uniformovaných příslušníků SNB, ale i požárníků s vodními děly a psovodů se psy,/zpočátku se tyto složky držely spíše ve skrytu za čelní stěnou amfiteátru/, též těžko odhadnutelného počtu"civilů" od StB nejen z Plzně, ale dle svědků i z Prahy a jiných měst, se koncert začal. První hráli folkoví H.R.B. Vystoupení proběhlo v pohodě a klidu. Po nich vyrazili na pódium Die Toten Hosen/viz snímek/.

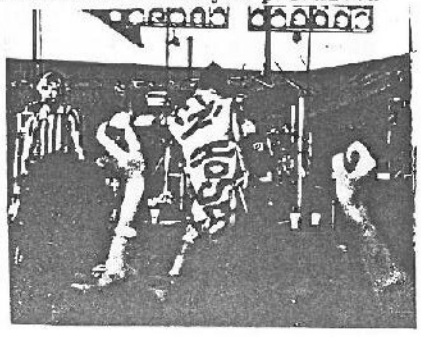

"MÍROVÝ" KONCERT V PLZNI /pokračování diváka/

Proč tak brzy, těžko říct... Snad je chtěli mít pořadatelé brzo z krku. Svým strhujícím vystoupením rozhýbali mnoho svých příznivců do divokých tanců, zvaných"pogo". K žádné výtržnosti během jejich vystoupení nedošlo. Přesto si oficiální místa později a dodatečně vybrala právě tuto kapelu za kámen úrazu a příčinu všeho domělého zla. Po uplynutí času vyměřeného skupině Die Toten Hosen v klidu nastoupila a svůj repertoár odehrála nevýrazná skupina N° 55 z NDR. Teprve po nich došlo k oněm nepříjemným událostem, o kterých později referovala čs.televize a rozhlas. Velkou vinu na tom, co se stalo, nese konferenciér Zeman, který bombastickým způsobem oznamoval, že přijde zpěvák, kterého, ač nehraje zrovna rockovou hudbu, uznávají všichni, kdo hudbě rozumějí. Když publikum zjistilo, že se jedná o Michala Davida, vyvolalo to v něm bouři smíchu a stačilo, aby někdo hodil na podium zmuchlaný kelímek od limonády, a přidali se další. Někteří diváci házeli i hrsti štěrku, který měli pod nohama, takže po dvou písních byl nucen Michal David se skupinou jeviště opustit. Konferenciér chtěl publikum uklidnit dost nevhodným způsobem, řečmi o vyholených lebkách i mozcích, o hlupácích všech hlupáků. Korunu všemu nasadil tím, když gumovou atrapu granátu, ležícího na podiu sebral a hodil zpět do hlediště se slovy: Tohle ti vracím, chlapče z NSR, který chceš narušovat mírové soužití. Jeho jasnovidost byla překvapující! Pod podium nastoupili příslušníci SNB a vynutili si klid.
S částí obecenstva není sice možno plně souhlasit, ale za daných okolností se této reakci nikdo nedivil.
Michal David poté své vystoupení dokončil. Koncert totiž snímala čs.televize a ta musela do svého čtvrtečního hodinového pořadu nějaký vhodný/spokojeno-klidno-komerční-pozn.red./materiál z koncertu vyzískat.

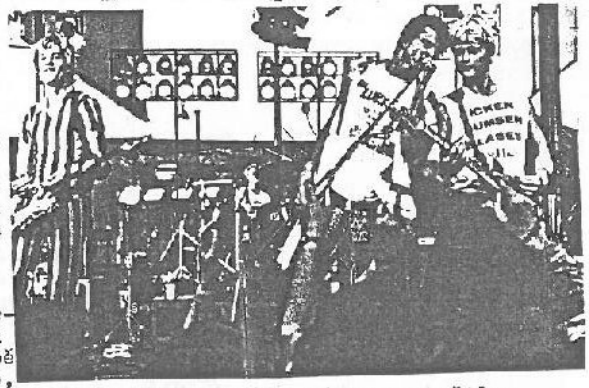

Po Michalu Davidovi vystoupili další skupiny: Heindling z NSR, Stromboli a Dalibor Janda. K překvapení všech příznivců skupiny Einstürzende Neubauten se nikdo nezmiňoval o tom, že by kapela měla vystoupit. Hledištěm proskočily zprávy o tom, že po incidentech v zákulisí, mající zřejmě původ ve zjevném rozladění členů této skupiny, kteří nejsou zvyklí hrát a pohybovat se v prostředí za silné policejní asistence, že kapela E.N. již nevystoupí. V šatnách skutečně došlo ke střetům členů kapel Die Toten Hosen a Einstürzende Neubauten a mezi příslušníky bezpečnosti. Členům těchto skupin byl ukončen pobyt na našem území, byli donuceni nastoupit do narychlo sehnaného autobusu.
V této chvíli se už o incidentu dozvědělo několik desítek jejich příznivců, kteří se snažili odjezdu autobusu nenásilným způsobem zabránit. Skandovali hesla: 'Neubauten, Neubauten', 'nechte je hrát', 'chceme mír a svobodu', ale bezpečnost proti nim tvrdě zasáhla.

33.

"MÍROVÝ" KONCERT V PLZNI /svědectví diváka/

Do autobusu nastoupilo několik příslušníků SNB,doprovázenými služebními vlčáky, jež společně jim znělúkol: Odvézt hudebníky až na hranice naší republiky!! Zatímco tisíce lidí sledovalo vystoupení posledního účinkujícího, tedy Dalibora Jandy, v zákulisí amfiteátru,kam z hlediště nebylo vidět - probíhala razie.Mnoho lidí bylo zmláceno obušky, zkopáno,uráženo,byly jim vytrhávány filmy z fotoaparátů, /některým byly fotopřístroje rozbity úderem o zem/. Někteří účastníci byli naloženi do aut a odváženi ven z areálu. I zde policisté použili služebních psů.Byl to skutečně "parádní" závěr mírového koncertu s mezinárodní účastí, na který bude spousta rockových příznivců dlouhou dobu vzpomínat.

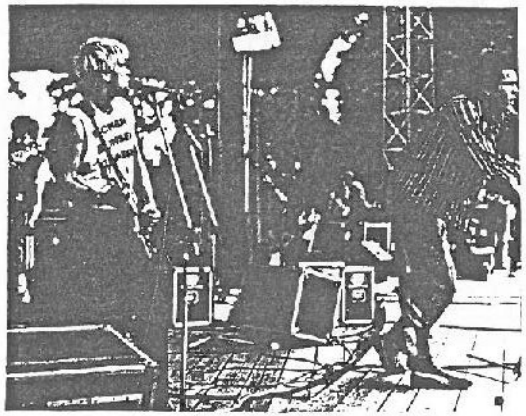

Druhý den referovalo Rudé právo a západočeská Pravda o úspěšném konání celé akce, též o tom, že vystoupily všechny soubory zdarma a dle programu. V Pravdě všechny soubory znovu vyjmenovali včetně Einstürzende Neubauten. V hodinovém záznamu čs.televize se ve čtvrtek objevily vteřinové záběry z vystoupení Die Toten Hosen a zpomalený záběr na Michala Davida, zasaženého sprškou štěrku. O tom, co se dělo v závěru večera na odvrácené straně podia, o tom nepadla ani zmínka. V sobotní západočeské Pravdě vyšel dokonce článek, který obviňuje skupinu Die Toten Hosen, že vyprovokovala své punkové příznivce,/prý z Německa/, k útokům na Michala Davida,který měl kapelu vystřídat. Byla to záměrná lež, protože Die Toten Hosen vystoupili v klidu a po nich východo-němečtí N°55. V článku se dále tvrdí to,že si řidič autobusu z ČSAD Rakovník stěžuje na 32 členů západoněmeckých skupin,že mu částečně zdemolovali zařízení autobusu a bránili mu v jízdě.Zdá se, že toto tvrzení je nelogické, protože v Plzni zůstaly odstavené mikrobusy,ve kterých hudebníci na koncert zřejmě přijeli. K popisovaným událostem pravděpodobně došlo až při jejich nedobrovolné deportaci na státní hranice. Kam se poděla novinářská etika?? Kam asi zapadla slova o tom, že by veřejnost měla být pravdivě v plné míře informována??

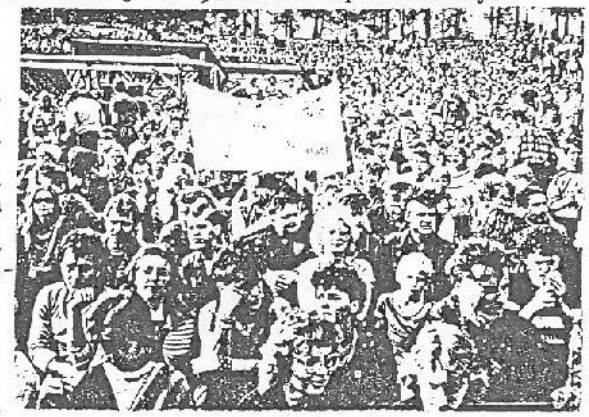

A znovu se ukázalo,že na odpovědných místech jsou lidé zcela neschopní, kteří hudbě nerozumí a nedovedou proto podobnou akci zorganizovat.A o tom,že naše bezpečnost je špatným garantem hudebních podniků,jsme se sami přesvědčili již mnohokrát.

Bohužel však poprvé v takovém měřítku na oficiální akci velkého významu...

/divák z Lochotína/

PLZEŇ - „Cena diváka"?

Počátkem září byla česká hudební veřejnost doslova šokována zvestí o vystoupení kapel Die Toten Hosen a další západoněmeckou skupinou Einstürzende Neubauten, a to na mírové slavnosti v Plzni. Bohužel datum 15.září 1987 se shodoval s vystoupením Petera Gabriela v Budapešti, a tak mnozí lidé po zkušenostech z minulých let jeli raději na jistý koncert v "Ďešti", než aby riskovali nejistou Plzeň. Tentokrát mnozí jistě trochu litovali,protože muzika se zřejmě v Plzni konala.

Koncert měl podle plakátu začínat v 17 hodin., přestože bylo úterý, mládež se okolo přírodního divadla na Lochotíně shromažďovala už v poledne. Fandové se sjeli nejen z celých Čech a Moravy,přijeli také ze Slovenska ale i z NDR. Proto zde byli k vidění zástupci všech možných stylů a hnutí. Mohl jsi zde potkat nejenom punky,skinheady a satanisty, ale i"novovlňáky" či vyznavače blues, undergroundu a podobné.
Asi v 16 hodin začali do amfiteátru proudit také davy lidí z továren. Mnozí z nich sem šli čistě ze zvědavosti, nebo proto, že jejich nezletilá ratolest chtěla vidět Michala Davida nebo Dalibora Jandu.
Asi desetitisícový dav, vytvářející atmosféru minifestivalu,doplňovali různí špiclové a fízlové v civilu,jimiž bylo divadlo doslova poseto.

Chtěl bych ještě připomenout, že po příchodu do amfiteátru asi tak v 15 hodin jsem dozvěděl,že skupiny sice dorazily,avšak bez aparatury. Ta údajně zůstala na čs.hranicích. Pragokoncert má aparaturu svoji a má dokonce i svého zvukaře. Nevím,zda šlo o úsporu valut, ale zůstane nesmazatelnou pravdou že tato skutečnost byla na úkor kvality celého průběhu koncertu. Zvuk několikrát vypadnul úplně a při vystoupení skupiny Stromboli bedny silně chrčely.

Další nepříjemnou zprávou pro mnohé byl zákaz pití piva a jiných alkoholických nápojů, což by se dalo ještě pochopit. Co se však pochopit nedá, je přítomnost tolika uniformovaných policistů. Osobně zastávám ten názor, že mírové akce mají být spontánní a lidem musí vycházet ze srdce, aby k něčemu byli dobré. V žádném případě to nemůžou být organizované, předem naplánované komedie, hlídané stovkami policajtů pro případ, že někdo vybočí ze zaběhnutých a úředně povolených norem. Tedy, na počátku jich tu bylo vidět asi patnáct a v průběhu koncertu se snad odněkud vyrojili a nedali se dopočítat,/tím se také zřejmě lišil koncert Gabriela od Lochotína/. Dovnitř však byl vpuštěn každý, a to dokonce bez obvyklých kontrol OP a jiných, zcela bážných buzerací.

Na lavicích, určených k sezení,byly poházeny programy s časovým plánem a pořadím skupin. Později se zjistilo, že letáčky jsou stejně na hovno, jelikož se podle nich"nejelo".

V 17 hodin konferenciér uvedl první soubor. Byla jím místní folková skupina H.R.B. Naprostá skupina publika tuto skupinu ani nezaznamenala, vyjma však zvukaře,který na ní vyladil zvuk aparatury.

Folk skončil a po několika minutách konferenciér ohlásil jako další skupinu DIE TOTEN HOSEN.
Přišli na podium zcela nenucené,trochu nalití a perfektně vodvázaný. Při prvních tónech se před podium prodrali punkové a spustili takové pogo,až místy tekla i krev.Zpěvák lil do lidí pivo,/na sebe taky nezapomněl/,tahal lidi na podium, válel se po zemi a při jedné skladbě dokonce skočil mezi nadšený dav salto.Všechny pohyby prováděl zcela lehce a bez vnitřních zábran.Žádné cvičené

grimasy a pózy tolik známé z naší profi-scény. Svou hudbou a vystupováním si DIE TOTEN HOSEN získali značnou část publika, které vlastně poprvé v životě mohlo vidět na jevišti zahraniční punkovou kapelu. Asi po čtyřiceti minutách,/což nevím přesně, protože jsem ztratil pojem o času/, kapela odešla ze scény a uvaděč se pokoušel přeřvat dav slovy asi v tom smyslu, že koncert musí pokračovat dále podle plánu. Během jeho jalové mluvy k ječícímu davu vyskočil jeden punker na podium, došel za kapelou a ta za jásotu diváků a k nelibosti pořadatelů přiběhla opět na scénu. Nějaký starší chlápek, zřejmě z řad pořadatelstva, se snažil kapele něco vysvětlovat o narušení harmonogramu slavnosti, ale zpěvák jej vzal okolo ramen a "důvěrně" do mikrofonu mu sdělil asi tak toto: "Přijeď k nám do Hamburku do hospody. Dáme si drink. Takových čuráků, jako jsi ty, už jsme tam měli a se všema jsme se vypořádali." Zpěvák vzal postaršího pána a jemně ho doprovodil z podia. Punková smršť pak pokračovala dále ještě třemi až čtyřmi skladbami, než se diváci rozloučili s touto kapelou.

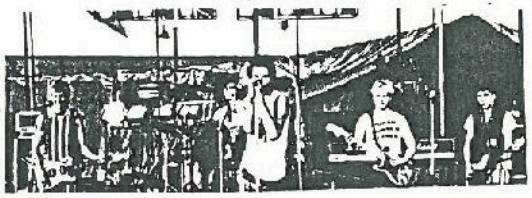

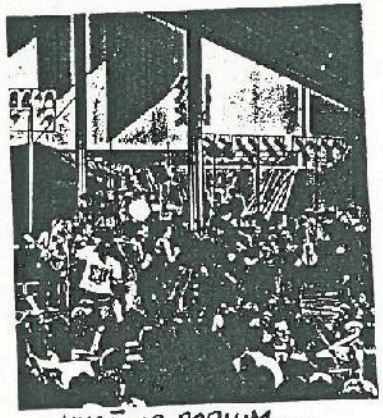

HURÁ NA PODIUM.....

Další zahraniční kapela, hudební soubor N° 55 působil velice uhlazeným dojmem. Jejich skladby byly sice zahrány bez jediné chybičky, ale zato byly nemastné, neslané. Obecenstvo do varu tato kapela nepřivedla.

Jiné to ale už bylo při příchodu na scénu nenáviděného komerčáka MICHALA DAVIDA; to nastala dole pod podiem doslova bitevní vřava. David započal ve své diskotékové produkci, přestože dav lidí pískal a nadával. Michal byl stejně donucen odejít po odehrání své druhé písničky. Rockové obecenstvo totiž zasypalo podium drobným kamením a různými jinými předměty,/slupky od banánů, rajčaty a objevila se tam také gumová atrapa granátu/. Poté k mikrofonu přistoupil konferenciér, který si vzal na mušku svého dementního projevu především pankáče. Z podia seslal na jejich adresu příval urážek a různých rad: "Když se vám to nelíbí, tak jděte třeba na párek,"- zněla jedna z nich. Tento človíček, který v nejlepším případě uváděl nanejvýše Portu si sám neuvědomil, že na rockový festival v žádném případě nepatří pop, zvláště když tu vystupují i zahraniční kapely, které čs.hudební fanda na vlastní oči vidět nemohl a je na ně proto doslova nadržený. Mezitím však vysvětlovali lidem, co je to umění, policajti ranami obušky a policejními psy. Když zjednali pořádek, k úžasu všech přítomných na podium vylezl opět Michal David a jal se pokračovat ve svém vystoupení,/ten člověk má snad hroší kůži a své primitivní myšlenky se snaží vnutit každému.

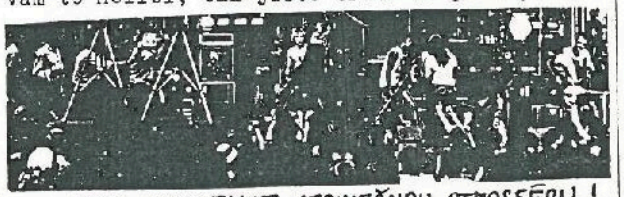

...TAM VYCHUTNAT JEDINEČNOU ATMOSFÉRU !

Diváci opět pískali, skandovali "jdi domů Davide" a na každý jeho popěvek odpovídali sborově - "h o v n o". Doslova mě udivilo, že po skončení tohoto vlastního propadáku ještě Michal nenastavil nějakou tu disco písničku.

Lidé se uklidnili až při další západoněmecké kapele HAINDLING. Tato skupina prý zapomněla aparaturu doma a tak hrála z playbacku. To byla veliká škoda, protože jejich muzika zněla celkem zajímavě. O "zapomenuté" aparatuře si diváci však mysleli svoje. Trochu vzruchu s sebou přinesli pražští STROMBOLI. Když však srovnám tyto představitele rockové špičky,/samozřejmě oficiální/ u nás třeba s Toten Hosen, přestože hrají obě kapely styl od sebe odlišný, nemohu si pomoci, Němci byli lepší. Ze STROMBOLI/jako z celé profi-scény/stále ještě čiší ta strojenost, zatímco u Toten Hosen není znát strach z nějakého průseru či dokonce zákazu vystupovat. Po stránce hudební se však Pavlíčkovci poslouchat dali.

STŘEMHLAV DO LIDU

V průběhu vystoupení STROMBOLI, probíhala amfiteátrem zpráva o potyčce německých kapel s našimi policajty,/ale o tomto faktu musela skupina STROMBOLI vědět, přesto se před publikem tvářili, jako že se nic neděje/. Němci šokovaní jednáním naší bezpečnosti při zákroku proti pankáčům, a dál šokováni již předtím vůbec tak silnou přítomností čs.bezpečnosti. Proto si v zákulisí nenechali srát na na hlavu různými výmyšly těchto rádoby "ochránců veřejného pořádku" a tak se jednodušše s naší policií servali. Během této rvačky, při které vzala za své celá šatna, naši pohotoví příslušníci přistavili před divadlo autobus, do něhož jednotlivé členy hudebních skupin násilím odvedli s tím, že je odvezou na hranice a z naší republiky vyhostí. Kolem autobusu se shromáždilo několik stovek fanoušků a skandovali "Neubauten! Neubauten!". Dožadovali se tím vystoupení poslední německé kapely, na níž zde čekali a kvůli které doposud zůstali na slavnosti, protože zbytek pořadů nikoho z nich už nelákal. Poldové ale ukázali, že totalitní pořádek přes všechny kecy o perestrojce je jim přednější než-li mír. Proti lidem opět použili psů, obušků a pěstí. Zahraniční návštěvníci jen zírali na to, jak několik policajtů se vrhnulo na jedno děvče, které povalili na zem, zkopali a odtáhli do předem připraveného auta. Některým lidem strhávali různé odznáčky a placky. Kdo se proti takovému konání policii vzepřel, byl také odvezen. Policisté dokonce zašli tak daleko, že pokud chytili někoho s fotoaparátem, vytahovali z nich filmy anebo jednodušše s fotopřístrojem praštili o zem.

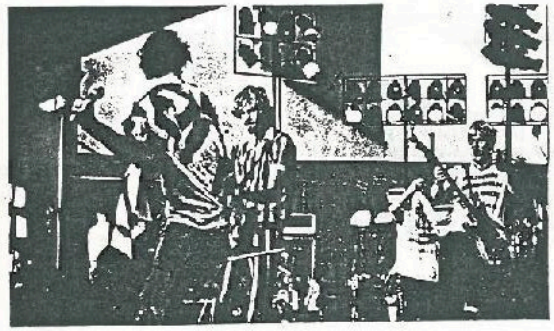

Mezitím autobus po dlouhém manévrování mezi touto vřavou nakonec přece jenom odjel a lidé se rozcházeli domů nebo na nádraží, aniž by se šli podívat a poslechnout si našeho Zlatého slavíka - Dalibora JANDU, jenž tuto ostudu uzavíral.

Dva dny po této události vysílala čs.televize záznam z tohoto koncertu. U televizní obrazovky se každý z plzeňského Lochotína

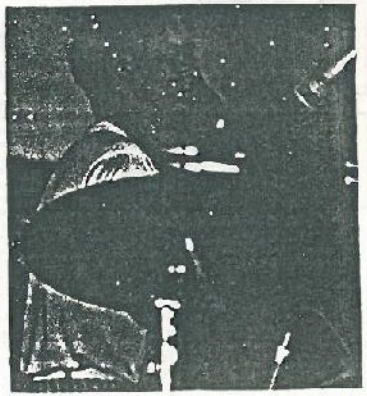

P L Z E Ň - CENA DIVÁKA ? /dokončení/

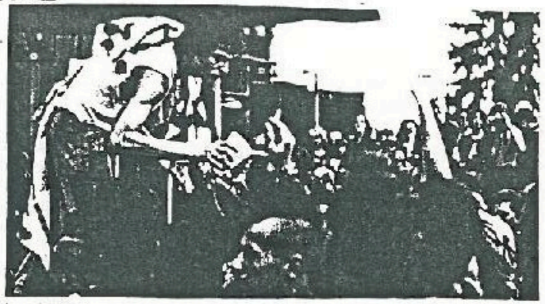

mohl podruhé na vlastní oči přesvědčit, jak to naše sdělovací prostředky myslí s glasností a s přestavbou celé naší společnosti. Navíc; v pátek 18.9.87 zareagoval celkem solidně deník Práce, pomineme -li, že se ožehavým momentům v chování VB a StB dobře v y h n u l...

A co říci na závěr ? Celkový výsledek koncertu bych hodnotil vcelku kladně. Bylo zde totiž dosaženo spojení příjemného s užitečným. To příjemné je rozhodně vystoupení Toten Hosen v ČSSR a to užitečné,/ať to zní jakkoliv blbě/, znemožnění vystoupení Einstürzende Neubauten a brutální policejní zásah proti jejich fanouškům. Myslím si, že po tomto incidentu se mnohým lidem na západ od naší hranice otevřou oči a uvědomí si, že jakkoliv se zdá naše oficiální politika z vnějšího pohledu pěkná skutečnost, je doopravdy taky d o c e l a j i n á...

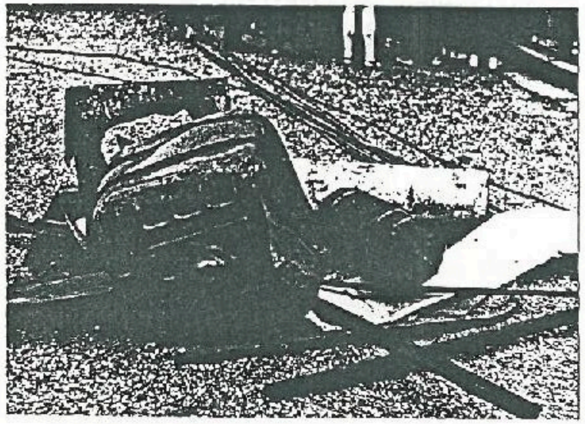

/Pozn.red.: Fotografie použité v textu jsou z Plzně; na těchto snímcích je převážně zvěčněna skupina Die Toten Hosen/.

-Zpracoval: V E N C A

Přikládáme podobu plakátů zvoucích na koncert.

PEACE
PAZ
FRIEDEN
MÍR
МИР

15 září 1987
17⁰⁰ hodin
přírodní divadlo Lochotín
/za každého počasí/

MÍROVÝ KONCERT

Dalibor Janda • Prototyp, Miroslav Žbirka se skupinou Limit, Stromboli, Cop, NO 55/NDR/, Die Toten Hosen, Haidling, Einstürzende Neubauten /všichni NSR/

vstupné 35 Kčs - výtěžek bude věnován na fond míru a solidarity

Snímek níže je vyjmán z tisku: [illegible]

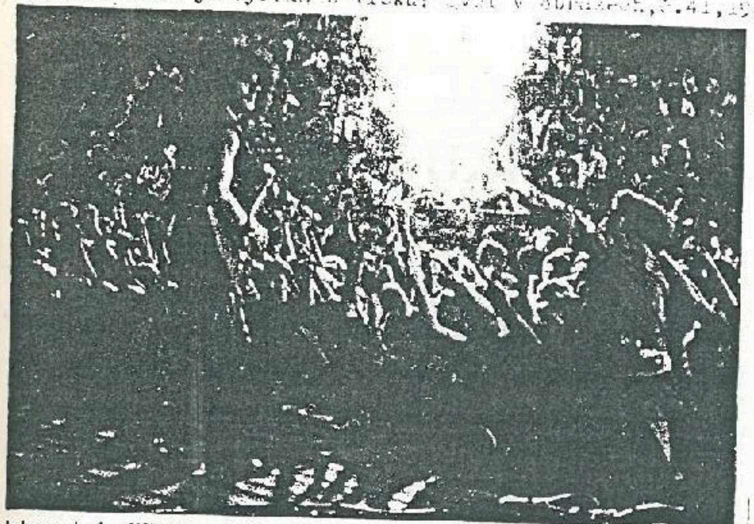

Jedna ze skupin z NSR, jež se pokusila narušit průběh mírového koncertu v Lochotíně.

Poslední zastávkou před cílem jižní větve mírového pochodu Olofa Palmeho je bádensko-württemberská metropole Stuttgart. Srdečnou atmosféru přivítání účastníků představiteli demokratické veřejnosti města se pokouší narušit skupinka „hololebých" mladíků, rozsazených na zídce lemující severní stranu Schlossplatzu. S lahvemi levné pálenky a plechovkami piva v ruce se snaží opilým řevem přehlušit řečníky.

Síly, jimž vadí skutečnost, že při přípravě této akce spojila své ruce mírová hnutí sousedních zemí s rozdílným společenským zřízením, by rády průběh pochodu narušily. Alkohol a narkotika, to je živná půda pro politiky a zbrojní bossy, hledající cestičky vedoucí ke smíru lidí s hrozbou jaderné smrti. Zletovaným mozkům ukrytým ve vyholených lebkách „pankáčů" tahle vyhlídka nevadí. Do bludného kruhu počínajícího delíria by rádi zatáhli své okolí. Zkusili to i u nás na koncertu v Lochotíně. Nedařilo se jim však stejně u nás jako v NSR.

Pro redakci je slušností připojit poznámku, že na snímku je vyfocen kytarista skupiny N° 55 z N D R.

Deník P R Á C E ze dne 18. října 1987

Máte možnost si přečíst nejpravdivější článek, který se ve sdělovacích prostředcích objevil. Některé momenty lochotínského děje zde sice chybí, přesto nelze M.Vackovi odepřít snahu objektivně informovat. Proto je z tohoto článku zřejmé, že na rozdíl od ostatních pisálků on rockové hudbě rozumí.

Plzeňské umí či neumí

Mezinárodní mírový pochod Olofa Palmeho dorazil v úterý do západočeského krajského města Plzně. Podobně jako několik týdnů předtím v Mnichově (NSR) byl součástí manifestace i Mírový koncert, který měl hudbou podpořit myšlenku míru. Dějištěm této hudební události bylo přírodní divadlo v Lochotíně.

Konferenciéři sice mluvili o rockovém koncertu, ale zazněly také folk a pop. O úvod se postarala domácí folková skupina H. K. B. a myslím, že splnila dramaturgický záměr navodit atmosféru koncertu. Ta se dotvořila především u dalšího účinkujícího — skupiny Die Toten Hosen z NSR. Pak už, žel, měl koncert — s výjimkou vystoupení kapely Stromboli — jen sestupnou tendenci. Die Toten Hosen nepřišli s ničím novým, hráli punkrock a novou vlnu, ale určitě na vyšší úrovni než mnoho kapel tohoto stylu u nás. Dvě kytary a bicí nasadily pekelné tempo, ale rytmus a sóla vyzněly často monotónně. Projev zpěváka znal charakteristicky — dráždivě a neučesaně, v mnohých pasážích jeho zpěv přecházel do křiku. Další zahraniční host — skupina No 55 z NDR — přinesl v muzice více melodičnosti, ale propracovaná hudba vyzněla ublazeně a studeně.

U publika v Lochotíně zcela propadl Michal David se svou skupinou Allegro. Interpret se sice nedávno postavil na vlastní nohy, přesto změna nepřinesla žádné vybočení z dosavadních kolejí. David i nadále prezentuje ze už charakteristického rytmu texty plné diskoték, diskoborců a zklamaných a znovu obnovených lásek. V Plzni záměr vytvořit „discopříběh" Davidovi nevyšel. Skupina Haindling z NSR, ač nerada, byla nucena hrát z předem natočeného záznamu. Škoda, protože hudba zněla zajímavě a také texty naplňovaly představu o angažovanosti za mír.

Zklamané publikum opět ožilo při kytaře Michala Pavlíčka a zpěvu Báry Basikové, dvou hlavních protagonistů skupiny Stromboli. Emotivní muzika s virtuózními trylky a stupnicové běhy na kytaře, věčně přesný a gradující tlukot bicích, dotvářené jak baskytarovým doprovodem, tak syntezátory, a samozřejmě vypjatý vokál, neuvěřitelně vysoký, přitom čistý a průbojný, vytvořily potřebnou atmosféru.

Ani Zlatý slavík a dvě vyprodané LP desky nepomohly Daliboru Jandovi, aby si i on získal publikum, jehož počet se začal rychle zmenšovat, když to nejlepší už odeznělo.

Jaké klady a zápory přinesl koncert? Předně se dosáhlo, že u nás vystoupily známější zahraniční soubory (Die Toten Hosen, No 55) určitě zajímavější než která [illegible] jsou nabízeny na velkých festivalech. Třeba pochválit i zvukaře za dobrý poslech, špatný zvuk provázel jen Stromboli. Na druhé straně se dramaturgie dopustila několika chyb. Soubory vystupovaly v takovém pořadí, že diváci museli nutně zareagovat negativně, také méně zajímavá muzika mohla být prezentována v kratších vstupech. Přesto Mírový koncert v Lochotíně potvrdil, že i jiná hudba může v dějišti Porty přitáhnout [illegible] lidí a že ještě existuje dostatek hudby, při které bychom mohli říci [illegible] — umí.

Vystoupení skupiny [illegible] Stromboli patřilo k vrcholům úterního Mírového koncertu
Foto autor

POTLESK ODMĚNIL PRÁCI PŘÍSLUŠNÍKŮ

Přesně takto byl nazván článek v novinách Bezpečnost, k jehož autorství se přiznal J i ř í S U T N E R.

Každý z nás si nesmírně váží života v míru, jistot, které se snaží prosadit mírová politika Sovětského svazu a všech socialistických zemí. Už proto jsme pozorně sledovali mírové pochody Olofa Palmeho a akce, jež je doprovázely jak u nás, tak i v celé řadě dalších zemí starého kontinentu. Všichni jsme tak demonstrovali svůj nesouhlas s horečným zbrojením, jadernou politikou USA a zemí NATO, svůj požadavek na vytvoření mírového bezjaderného koridoru v Evropě a jeho postupným rozšiřováním na další země a území. Domnívám se, že plným právem si tyto akce zaslouží i zvýšenou pozornost ze strany sdělovacích prostředků.

I my jsme s příjemnými pocity očekávali příjezd účastníků do západočeské metropole Plzně. Velkému zájmu široké veřejnosti se těšil i mírový koncert, pořádaný v prostoru amfiteátru v Plzni-Lochotíně. A právě u této jistě nesmírně prospěšné akce bych se chtěl zastavit jako občan naší socialistické vlasti a současně jako příslušník SNB.

Už když se začali sjíždět první diváci a posluchači, s povděkem kvitovali zejména dopravní opatření, která bylo přijato ze strany MS SNB za hlavního podílu příslušníků dopravního inspektorátu. Vyhrazené parkoviště, zajištěná dobře fungující doprava, to vše určitě přispělo ke spokojenosti lidí. Všichni příslušníci, včetně OO VB Plzeň 1, PMJ MS SNB a dalších součástí, se zpovzdálí starali o klidný, ničím nerušený průběh koncertu. Jenomže...

Nechci se vracet k tomu, co mohli spatřit diváci na obrazovkách Československé televize při záznamu kulturního vystoupení. Ony totiž některé projevy určité části návštěvníků měly ke kulturnosti hodně daleko a byly dokonce v plném rozporu s posláním celého koncertu. Přední řady hlediště totiž obsadila skupina zahraničních návštěvníků, vyznavačů hnutí punk, na které se během krátké chvíle nabalila i skupina našich mladíců a dívčat oblečených přesně jako jejich vzory z NSR.

Při vystoupení skupiny Totemi Hosen [illegible] podpořeného množstvím vypitého alkoholu. A tento var pak postrádala, když na pódium nastoupil Michal David se svou skupinou. Na jevišti začaly létat plné kelímky s pivem, písek, kameny. Vyznavačům „punk" počaly chybět údery do železa, nesrozumitelné výkřiky zpěváků a jejich exhibicionistické projevy na pódiu. Ano tito mladí, vyzdobení k projevům mírového cítění mohutnými cvoky na kožených bundách, rozervanými kalhotami, vyholenými hlavami a vybavení kovovými řetězy od splachovadel z WC. způsobili... Vlastně ne. Všaný, rázný, ale nevtíravě provedený zákrok příslušníků SNB zabezpečil po krátké, vynucené přestávce klidný průběh koncertu. V sále u pódia bylo přítomno více než 14 tisíc diváků a ti všichni mnohokrát odsoudili jednání mladých vandalů, kteří porleskem narušené scéně poděkovali příslušníkům za jejich práci.

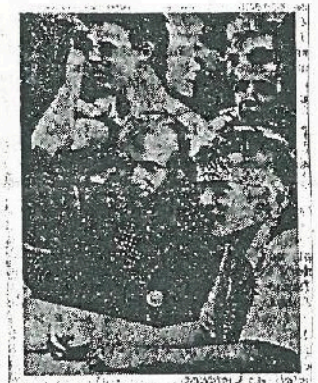

Přesto, když se s fotografiemi v ruce v myšlenkách vracím k celé akci, nemohu se zbavit dojmu, že otázky, názory a připomínky, které celé vystoupení připravovali, nedovedli svoji práci zcela bez chyb. Nemluvě přitom o výběru skupin, které zde měly vystupovat. Nebo to některé zástupce takových institucí nezajímá?

MÍROVÝ POCHOD OLOFA PALMEHO

T V O R B A -fr-

Z tohoto článku jsme byli nuceni vypustit delší oficiální povídání o trasách mírových pochodů, zveřejňujeme proto závěr zmíněného článku.

Každoročně se na hřbitově koná vzpomínková pietní slavnost za účasti četných delegací politických a společenských organizací NSR, diplomatických misí a zahraničních delegací. Přes 50 věnců se stuhami zdobilo památník a masové hroby. Pietní slavnost měla velmi důstojný ráz. Řečníci, kteří zde vystupovali (zvláště pak německý komunista a bývalý velitel jedné z interbrigád španělské občanské války 1936—39 Ernst Buschmann), mluvili zaníceně, jasnou řečí pokrokových mírumilovných lidí, s bohatými životními zkušenostmi. Mládež, která převládala mezi účastníky této pietní mírové manifestace, reagovala na projevy upřímnými ovacemi. Bylo včbec zajímavé, jak se pokroková mládež této země, odkud v minulosti nejednou vyšlehl válečný plamen, projevovala. Sama si vyrobila transparenty, sama byť i neuměle si je namalovala a napsala hesla a pak hrdě v mírovém pochodu nesla. A nebylo zvláštností, že mezi ní byly i „punkové". Na náš dotaz, co dělají v pochodu, který má tak vznešené poslání, nám bylo ze strany mladých lidí odpovězeno, že chce-li pokroková západoněmecká mládež účinně ve prospěch míru a proti válce působit a bojovat, musí podstoupit vše, aby získala ostatní mladé lidi. Byli jsme rovněž velmi příjemně překvapeni jejich aktivitou, občtavostí, statečností v boji se stejně starými nacmacisty a trpělivostí, s jakou dovedli přesvědčovat občany, jak efektivně dovedli propagandisticky a agitačně pracovat mezi širokou veřejností. Při rozhovoru s námi si postesknula nad nedostatkem, který mají u občanů starší generace, která je většinou apatická a ke všemu lhostejná.

Delegace ČSSPB účinně, mordině a politicky podpořila mírové hnutí v této oblasti NSR. Mírový pochod Olofa Palmeho, do jehož průběhu se aktivně zapojovala a zvláště pak mezinárodní vzpomínková pietní akce „Květiny pro Stukenbrock" byly důkazem mírového tlaku německých pokrokových sil a jejich boje proti válce a jadernému zbrojení.

PRAVDA-západočeské noviny 19.9.1987

Do pravdy má hodně daleko, proto se ptám redakce: C O S L E D U J Í ?

/Pep./

Co sledovali?

Jaký vlastně byl? To je otázka, kterou si kladou účastníci šťastného rockového koncertu v plzeňském amfiteátru na Lochotíně a po čtvrtečních televizních záběrech také široká západočeská veřejnost.

Vraťme se proto ke koncertu, pořádanému Československým mírovým výborem, Pragokoncertem Praha, Parkem kultury a oddechu Plzeň v rámci pochodů Olofa Palmeho. Kromě hudebních skupin z Československa a NDR se jej zúčastnily také tři skupiny z Německé spolkové republiky: Die Totan Hosen, Hainding a Einstürzende Neubauten.

Politováníhodné problémy, které se v amfiteátru objevily, začaly již při příjezdu dvanácti členů západoněmeckých skupin do Plzně. Jak informoval řidič autobusu ČSAD Rakovník, kromě nepořádku a částečně i demolice vozidla mu také hrálili v Plzni. Někteří z hudebníků byli viditelně pod vlivem alkoholu.

Takovýto „základ" pro koncertování vhodný není. Což bylo markantně vidět u skupiny Die Toten Hosen. Někteří její členové pili alkohol i přímo na jevišti a při vystoupení viditelně provokovali skupinu přibližně sto padesáti mladých lidí soustředěných před pódiem, oblečených a ostříhaných ve stylu punk a havajicích převážně německy. Těm se zřejmě jejich počínání velice líbilo. A když koncertní mistr podle scénáře koncertu zavolal na pódium Allegro z Michalem Davidem, kteří měli Die Toten Hosen vystřídat, několik jednotlivců ze skupiny před pódiem začalo pískat a házet na jeviště štůrk, kelímky s pivem a hořící kelímky i atrapu gumového granátu. Koncert musel být přerušen: konferenciér upozornil na možnost ukončení programu a vyzval ke slušnému chování. Protože výstřelky několika jedinců pokračovaly, požádali pracovníci organizačního štábu příslušníky VB o pomoc při zjednání klidu a vyzvali diváky k opuštění prostoru pod pódiem. Deset tisíc diváků skandovalo, že chce vidět, vystoupení umělců podle programu a sjednání pořádku vítalo. Po krátkém přerušení koncert pokračoval nerušeně až do svého závěru. Skupiny z NSR poté odjely přes hraniční přechod Folmava do své vlasti.

Co k tomu říci? Na takovouto „kulturu" u nás opravdu zvyklí nejsme. To dala jasně najevo drtivá většina návštěvníků koncertu, která na Lochotín přišla podpořit myšlenku Palmeho mírových pochodů a spontánně odsoudila nevhodné vystupování těch, kteří ji chtěli záměrně znemožnit. Ve stejném duchu vyznívají i ohlasy, jež dostáváme do redakce.

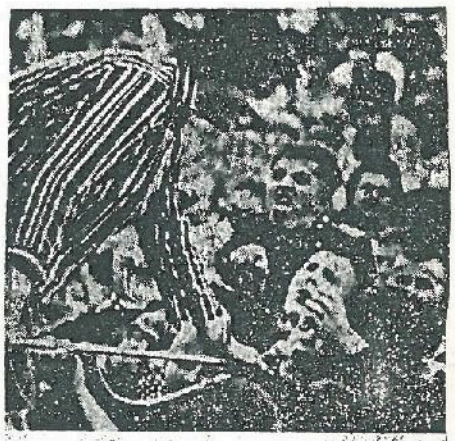

SKUPINA Die Toten Hosen vyprovokovala skupinku mladých diváků pod pódiem k nevhodnému chování.

Foto: J. Vogeltanz (Pravda)

Nezbývá než se z Plzní rozloučit. Děkujeme všem za foto příspěvky.

41.

OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR KARLOVY VARY

PSČ 361 13 telefon 2662l — 29 dálnopis č. 152 22

Odbor: vnitřních věcí

Č.j. Vnitř. 812/87-002 Karlovy Vary dne 24. července 1987

Daniel M r á z
Levského 3186
P r a h a 4

PŘÍPAD SLUŽETÍN

R o z h o d n u t í

Okresní národní výbor, odbor vnitřních věcí v Karlových Varech na základě informace OS SNB Karlovy Vary ze dne 23.7.1987 z á k a z u j e podle § 1, písm. b/ zák.č. 126/1968 Sb., o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku, shromáždění osob dne 25.7.1987 v Teplé část Služetín u Daniela Mráze s výjimkou jeho rodinných příslušníků.

Odůvodnění:

Podle informace OS SNB Karlovy Vary se má uskutečnit 25.července 1987 shromáždění cca 100 - 200 osob u Daniela Mráze, nar. 4.7.1957, trvale bytem Praha 4, Levského 3186, majitele 1/4 objektu čp. 8 v Teplé část Služetín.

Vzhledem k tomu, že již v minulosti podle stížností občanů došlo k hrubému narušení veřejného pořádku a konání tohoto shromáždění nebylo řádně oznámeno ve smyslu § 10 vyhl. č. 320/1951 Ú.L. o dobrovolných organizacích a shromážděních Okresnímu národnímu výboru v Karlových Varech, bylo rozhodnuto, zakázat toto shromáždění.

Tomu, kdo poruší zákaz vyplývající z rozhodnutí vydaného podle zák.č. 126/1968 Sb., může být, nejde-li o čin přísněji trestný, uložena pokuta až do výše 3.000,-Kčs /§ 3 z.č. 126/1968 Sb./.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k odboru vnitřních věcí Záp. KNV v Plzni a to podáním učiněným u odboru vnitřních věcí ONV Karlovy Vary.

Z důvodu naléhavého obecného zájmu k zabezpečení veřejného pořádku se vylučuje v případě podaného odvolání odkladný účinek. /Ust. § 55, odst. 2 zák.č. 71/1967 Sb., o správním řízení./

OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V KARLOVÝCH VARECH

Vedoucí odboru vnitřních věcí:
Vladimír Š v e j s t i l
vz. Jiřina H i d l c o v á

Opatř 303 - 5456

ONV

Sdělení č.670 (Zásahy státních orgánů proti nezávislým kulturním aktivitám na Karlovarsku)

42.

V sobotu dne 25.7.1987 měl u Daniela Mráze, nar.4.7.1957, bytem Praha 4, Levského 3186, dělníka, člena rockové skupiny Ženy, proběhnout koncert několika hudebních skupin. Tento koncert se měl uskutečnit v rekreační usedlosti ve Služetíně, čp.8, okr.Karlovy Vary, jejíž je spolumajitelem.

Hned po příjezdu na místo D.Mráz zjistil, že celé okolí je již od pátku zablokováno příslušníky VB. On i jeho přátelé Jiří Fiala a Alois Borsuk byli zadrženi. Jiřímu Fialovi a Aloisi Borsukovi byl ukázán cyklostylovaný zákaz vstupu do obce, který byl později předkládán k podpisu i ostatním, kdo se na místo konání koncertu pokoušeli dostat. D.Mrázovi bylo velitelem akce, mjr.Hrdličkou, ukázáno rozhodnutí odboru vnitřních věcí ONV v Karlových varech, které zde citujeme:

"ROZHODNUTÍ

Okresní národní výbor, odbor vnitřních věcí v Karlových Varech na základě informace OS SNB Karlovy Vary ze dne 23.7.1987 zakazuje podle § 1, písm.b/zák.č. 126/1968 Sb., o některých přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku, shromáždění osob dne 25.7.1987 v Teplé část Služetín u Daniela Mráze s výjimkou jeho rodinných příslušníků."

Po protestech D.Mráze bylo jeho přátelům J.Fialovi a A.Borsukovi povoleno se k němu připojit. V bývalé konírně statku bylo už v té chvíli přítomno deset příslušníků VB vedených kapitánem. V okamžiku, kdy je Daniel Mráz vyzval k odchodu, vstoupil do místnosti mjr.Hrdlička s povolením okr.prokurátora v KV k domovní prohlídce. Tento "legální" aspekt razie komentoval slovy: "Tak to vidíte, pane Mráz, že jsem větší demokrat než vy." Rovněž měl s sebou vyplněné formuláře pro případné 48hodinové zadržení D.Mráze. Prohlídka byla - aniž bylo cokoli zabaveno - uskutečňována značně neobvyklou formou pravidelného procházení domem v asi hodinových intervalech. Další příchozí byli buď vykázáni za hranice obce nebo odvezeni k výslechům. Opatření, jež měla zabránit zájemcům v účasti na koncertu, byla víc než důkladná: obklíčení domu 80 - 100 uniformovanými policisty, včetně neuniformovaných příslušníků pohotovostního oddílu VB, trvalo až do odjezdu majitele a jeho přátel. Některé vlaky mimořádně nezastavovaly v železniční stanici Hoštec, nejbližší Služetínu. V jiných případech byli přijíždějící účastníci mezitím odvolaného koncertu vyváděni z vlaku již ve střediskové obci Teplá. Členové jedné punkové kapely byli po sedm hodin zadržováni na MO VB v Toužimi.

Daniel Mráz ve svém domě v Služetíně pořádal již několik rockových a punrockových koncertů. Od podzimu 1986 se však tyto koncerty staly předmětem policejních represálií. Během koncertu konaného koncem září 1986 vnikla do objektu v pokročilé hodině skupina příslušníků VB, vedená mjr.Bartošem z Karlových Varů a vykonala zde domovní prohlídku, aniž by k tomu měla povolení prokurátora. Všichni přítomní byli legitimováni a D.Mráz dodatečně pokutován za údajné rušení nočního klidu, porušení zákazu rozdělávat oheň blíže než 50 m od stavení a vyvěšení plakátu na domě. Následovala série výslechů účastníků koncertu v Kutné Hoře, Mariánských Láznich, Karlových Varů a Jihlavě. Napříště byl spolumajitel D.Mráz zastrašován před každým koncertem "preventivně" na KS SNB pro Prahu a Středočeský kraj v Bartolomějské ulici č.7 orgány StB. Navzdory tomuto šikanování se ve Služetíně uskutečnilo dalších pět rockových koncertů za účasti pražských i venkovských rockových skupin, ve dvou případech spojených s výstavou. Represivní opatření v tuto dobu byla relativně mírná: výslechy, odebírání řidičských a technických průkazů majitelům přijíždějících vozidel.

V květnu 1987 došlo k dalšímu zostření situace. Před koncertem 29.5.1987 byla uzavřena silnice vedoucí obcí a prováděna kontrola všech projíždějících aut. Téhož dne byl lokálně odpojen přívod elektrického proudu do usedlosti. Všem přijíždějícím účastníkům koncertu byly odňaty a zadrženy občanské průkazy. Před stavením hlídkoval celé dva dny policejní vůz. Akce se zúčastnily útvary VB z celého Západočeského kraje. 200 m před obcí byly zastaveny automobily, jimiž na koncert přijížděla západoněmecká punková kapela a bylo jí zabráněno v účasti. Koncert se navzdory všem těmto okolnostem a neustálým pokusům VB vniknout do objektu uskutečnil a byl ukončen ve 22.30 hodin, aby jeho organizátoři nemohli být nařčeni z rušení nočního klidu. V noci však policisté do usedlosti stejně vnikli a budili spící hosty pod záminkou, že hledají majitele. Vniknutí do objektu se podle svědectví souseda opakovalo po 14 dnech. Příslušníci VB si dům odemkli a nějakou dobu se v něm zdržovali.

Po tomto koncertu bylo zahájeno vyvlastňování domu čp.8. Jeho spolumajitelé Jaroslav Kozlík a Blanka Bezzemková vlastnící polovinu se totiž vystěhovali do NSR. Daniel Mráz se svou manželkou chtěl tuto polovinu domu od jeho nového vlastníka, MNV v Teplé, odkoupit, ale pro průtahy a cenové machinace k tomu posléze nedošlo.

S L U Ž E T Í N

Sdělení VONS č.670 /Zásahy státních orgánů proti nezávislým kulturním aktivitám na Karlovarsku/ - pokračování

Mezitím odešla do exilu i manželka D.Mráze, Vladimíra Mrázová spolu se svými dvěma dětmi. D. Mráz byl jako spolumajitel vyzván, aby svou zbývající čtvrtinu odprodal státu. Při této příležitosti bylo mu nabídnuto 11 623,70,-Kčs, přičemž jen do stavebních úprav investoval zhruba 20 000 Kčs.

Jakkoli Daniel Mráz na nabídku nereagoval, byl mu oznámen termín, v němž byla připravena k podpisu kupní smlouva a byl vyzván, aby se dostavil a vzal s sebou klíče od objektu. Za zmínku rozhodně stojí, že příslušníci V B, kteří střežili dům dne 25.7.1987, aby zde nemohl být uskutečněn koncert /zkouška?/,během dlouhých hodin čekání hovořili o usedlosti, jako by už byla jejich majetkem, diskutovali o chystaných stavebních úpravách apod.

Daniel Mráz si po opakované zkušenosti/podobně už v minulosti pochodil - z týchž příčin - při pokusu o usídlení v Kolnovicích v Jeseníkách/ a po odchodu manželky a dětí do Rakouska a později do Itálie,podal žádost o vystěhování z ČSSR, které však byla zamítnuta. Zamítnuto bylo rovněž odvolání. Žádost o vystěhování si podal znova.

Celý případ opět dokazuje, že postoj mocenských orgánů,přinejmenším pokud jde o nezávislé kulturní aktivity, se přes všechnu rétoriku a kosmetické úpravy/pořádání okázalých akcí jako např. Rockfest ap./ani v nejmenším nezměnil. Lze dokonce říci, že v daném případě má nezákonnost mnohem širší záběr než v nedávné minulosti.

Praha 3.8.1987

- -

Západočeská Pravda ze dne 7. října 1987 k Služetínu/V. N ě m e c/

Jak se baví někteří mladí lidé

Nevím proč, ale mládí a zábava jaksi patří k sobě. A když se sejde dobrá parta, je i zábava dobrá. Je to hezký zážitek a dobře prožitý volný čas. Tak to bývá. Ale co si myslet o zábavě skupinky také mladých, o kterých vám chceme dnes vyprávět...

Už někdy v roce 1985 zorganizoval jistý Jiří, pětatřicetiletý instalatér Pražské stavební obnovy, jistě zneuznaný výtvarník, výstavu svých děl pod širým nebem. Tentokrát v lese Prelát u Mariánských Lázní. Výstava měla „originální" název i průběh. „Ohnivý hold markýze de Sade" se nazývala. V průběhu autor, který je zřejmě všestranně vzdělaný, z magnetofonu přehrával vlastní skladbu a po skončení výstavy všechny obrazy spálil.

„Chtěl jsem tak zdůraznit určitou kompozici a odlišnost od běžných vernisáží," prohlásil. To se mu povedlo.

O rok později se Jiří a jemu spřízněné duše sešli znovu. Tentokrát ve Služetíně na Karlovarsku v bývalé konírně třicetiletého Daniela M., rovněž z Prahy. Na programu byla „slavnost" pod názvem „Výtvarný a rockový Služetín 86". Slavnost to byla parádní. I když se jí zúčastnilo sotva padesát lidí převážně z Prahy, Plzně, Karlových Varů a Chebu, nadělali tolik hluku, že pokojní obyvatelé Služetína byli nuceni povolat hlídku Veřejné bezpečnosti, aby zjednala pořádek. Není divu, vždyť přítomní účastníci se vydatně posilovali alkoholem. Kromě jiného jejich

Slavnosti v konírně

hrdly protéklo tři sta litrů piva. Hektolitr koupil za svých prostředků sám „výtvarník" Jiří. A průběh? Vystavovalo se šestnáct „děl". Prý surrealistických. Autoři — již známý Jiří a dále třiadvacetiletý kovomodelář Alexandr. A opět tu bylo parádní číslo. Přes ležícího účastníka položil Jiří bílé prostěradlo, které poléval modrou a zelenou barvou. Poté ležícímu muži přes prostěradlo pošlehal šňůrou od elektrické ženilky. „Chtěl jsem dokázat přihlížejícím, jak lze ze statického objektu učinit objekt aktivní," vysvětluje „umělec" Jiří.

K tomu ke všemu vyhrávaly „hudební" skupiny zajímavých názvů. „Patologický orchestr města Mariánské Lázně", „Psí vojáci", „Požár" a podobně. Zajímavá byla i jejich produkce. Příliš nezatížení hudebním vzděláním „umělci koncertovali" podle pravidla kdo hlučněji, kdo ví.

Zřejmě se tento druh „zábavy" účastníkům, z nichž mnozí byli již soudně trestáni za kriminální trestné činy, líbil. Proto se tu sešli za měsíc, v říjnu loňského roku znovu. Alkoholu bylo víc, decibelů také, jenomže tentokrát porušili normy trestního zákona. Ale sledujme průběh jejich escapád.

Nejprve Jiří ve veřejném vystoupení na sobě nožem rozřízl tričko, polil je benzínem a spálil. Potom také spálil vlajku Socialistického svazu mládeže, kterou předtím černým fixem popsal názvy různých směrů, jako totalismus, surrealismus, kinetismus, nadrealismus, superrealismus, popart a tak dále.

„Byl to perforační projev — umělecký artikl," zdůraznil.

Oheň hořící vlajky doprovázel recitováním vlastních veršů. Jakých? Posuďte sami z této ukázky:

„Hoří hvězda nade sady,
podnapilé Vinohrady,
nocí šlehá jako bič
ten Tvůj plavej nahej kýč."

Potom recitoval svoje verše další účastník. Tentokrát třiatřicetiletý invalidní důchodce z Karlových Varů. Aby vzbudil dojem, svoje verše recitoval do odpadkového koše místo do mikrofonu. Slavnost archolila. Všechno už tu bylo, jen drogy ne. A tak si dali „marjánku". Alespoň někteří z nich.

Co si myslet o takové „zábavě"? Samozřejmě nemá nic společného se socialistickou, ale ani s jinou morálkou. Zdá se, jako by neměla nic společného ani se zdravým rozumem. Sa co víc, je škodlivá. Vyšinutí některých jedinců může svést i některé docela normální mladé lidi. A proto je nebezpečná. A když nepomohou domluvy...

VÁCLAV NĚMEC

Plzeňský deník
PRAVDA
- - - - - -

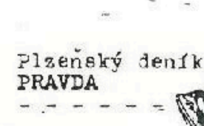

PRAVDA Pravdě

Vážená redakce,

tímto svým dopisem reaguji na Váš článek otištěný v plzeňské Pravdě ve středu 14.října 1987 pod názvem "Slavnosti v konírně", za který se podepsal Václav Němec. Nevím zda jde o Vašeho redaktora či o policejního pracovníka, který s drzostí sobě vlastní zkresluje danou skutečnost a navíc ji prezentuje v masovém sdělovacím prostředku, za který se snad Váš deník dá pokládat. Každopádně jeho článek je snůška lží, pomluv a je záměrným útokem na neoficiální kulturní scénu Služetín v západních Čechách.Zároveň Vás žádám o otištění mého dopisu, aby zkreslené informace stran této věci, které díky Vašemu deníku mystifikují veřejnost, dostaly správný a konkrétní směr. Proto jsem donucen se vyjádřit k jednotlivým bodům Vámi otištěného paskvilu.

SDRUŽENÉ ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ SOUBORY PS VB MARIÁNSKÉ LÁZNĚ & StB KARLOVY VARY

Co se týká porušení norem trestního zákona, ke kterým mělo dojít údajně v říjnu loňského roku při koncertu mého souboru Patologický orchestr města Mariánské Lázně,kdy během produkce tohoto souboru měla být spálena vlajka SSM popsaná nápisy uměleckých směrů, u v á d í m, že žádná vlajka spálena nebyla,natož vlajka SSM. Policejním vyšetřováním bylo plně prokázáno,/viz. Usnesení 1.,PV-č.30/87-vydaného OS SNB v Karlových Varech/, že toto vystoupení nelze považovat za trestnou činnost v jakémkoli smyslu. Dále uvádím,že byla spálena látka rozměrů 3m X 3m,takže tvrzení, které Váš deník otiskl je veskrze lživé, což lze prokázat svědectvím zúčastněných osob. Pokud kdy vůbec došlo k porušení norem trestního zákona ve Služetíně, tak šlo vždy o neoprávněné zásahy Veřejné Bezpečnosti proti této kulturní scéně. Konkrétně v srpnu r.1986 nelegálně vnikli do soukromé rekreační chalupy Daniela Mráze a zde kontrolovali společnost našich přátel. Co se týče osoby jistého"výtvarníka" kovomodeláře Alexandra,který dle Vaší zprávy měl údajně vystavovat ve Služetíně, uvádím že jde o Alexandra Skljerenka,donedávna státního příslušníka SSSR, který na tuto vernisáž pouze zapůjčil dva obrazy surrealistického výtvarníka ZFL Pastyrika, který byl při odchodu ze služetínského koncertu napaden Bezpečností a jí byl neoprávněně zbit.

K dalšímu vniknutí Bezpečnosti do Služetínské konírny došlo letošního roku během koncertu, který byl věnován Svaté zemi rockové a punkové hudby = obci Služetín. Pro úplnost uvádím, že šlo o koncert konaný v květnu letošního roku.

Dále uvádím, že rozhodnutím Okresního národního výboru v Karlových Varech byl neoprávněně vydán zákaz shromáždění se osob v obci Služetín dne 25.7.1987, kdy se OS SNB v Karlových Varech obávalo dalšího soukromého koncertu rockových a punkových skupin. V uvedený den dorazilo do katastru obce Služetín pouze 200 kádrů VB. Nevím však, kolik stojí náš stát takovéto policejní manévry, zdůvodněné jako"ochrana obecného zájmu a zabezpečení veřejného pořádku",ale myslím si- že nemálo.Navíc celé toto jednání je v hrubém rozporu s demokratickými a lidskými

PLZEŇSKÉ P R A V D Ě - Jiří. S. Fiala /dokončení/

právy občana ČSSR.

Vzhledem k tomu, že mne V.Němec tituluje jako"výtvarníka"a"umělce" uvádím, že jsem obdržel dvě literární ceny v soutěži Literární Františkovy Lázně, mé verše uvedlo pražské divadlo Rubín a některé pořady v KMA v Chebu. Sice jen do té doby,dokud jsem na nátlak StB nebyl z této organizace vyloučen z důvodu, že se aktivně podílím na pořádání služetínských koncertů.

Co se týká údajného kouření marihuany ve Služetíně dne 20.10.1986 mám za to pouhý fakt, že neexistuje jediný svědek tohoto konání. V tomto případě jde o zjevnou fantasmagorii podepsaného V.Němce, kterému je každý prostředek, byť sebešpinavější, dobrý k tomu, aby sám očernil tuto scénu.

Mám za to, že tato má úvaha k Vámi otištěnému článku"Slavnosti v konírně"je dostatečná.
Dále Vás žádám o proplacení honoráře, na který mám nárok, neboť jste otiskli text mé písně Půlnoční Vinohrady.

V Praze 24. října 1987

Jiří S. F i a l a
U ploché dráhy 399
Mariánské Lázně

- -

Praha 6. 11.1987

Redakcím periodik: Infoch
Jazz-stop
Pravda
Rudé Právo
Voknoviny

VĚC: Odpověď na článek V.Němce "Slavnosti v konírně", otištěný v západočeské Pravdě v říjnu 1987

Milý pane N ě m e c, či co jste,

píši vám z pozice bývalého důchodce, neboť vy,/či co jste/, a vám podobní mi sebrali důchod, ač postižen /tělesně/ jsem. Ale to nevadí, tím jsem vám chtěl naznačit první chybu vašeho článku.

Teď k druhé: Já nerecitoval básně,ale zpíval se svojí, na místě sestavenou skupinou, předem připravené texty. Takže to, co jste se "odkudsi"doslechnul, je, jak sám vidíte, l e ž ! Pravda, nemohu po vás chtít omluvu, na to nemáte svědomí, ale...

Ale pane Němec,/či co jste/, mohu vás ujistit, že na zvýšení dojmu vašeho článku, jsem jej hodil do koše /odpadkového/.
A představte si; Byl to první odpadkový koš, který jsem viděl zvracet.

S pozdravem
"Pravda vítězí"

Miroslaf M. Jirec
Gagarinova 19
KARLOVY VARY
360 20

PATOLOGICKÝ ORCHESTR MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

Post Scriptum: Záměrně zasílám tuto svoji repliku na adresu plzeňské Pravdy, protože jednak pochybuji o osobě V.Němce,jakožto o redaktorovi,jednak sama redakce nese vinu za lži v článku"S l a v n o s t i v k o n í r n ě" uvedené.

PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVI

APEL JANA ULRICHA & TOMÁŠE STEHLÍKA

AVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA

Vážená redakce !

S pobouřením jsem četl Váš článek,/respektive Václava Němce/, otištěný v Pravdě v říjnu 1987. Nezajímá mě, kdo autor vskutku je,ale věřím, že se ani jednoho koncertu ve Služetíně nezúčastnil. Jinak by totiž nemohl psát takové nehorázné lži a pomluvy na adresu koncertu samotného a jeho účinkujících. Například závěr jeho předposledního odstavce článku"Slavnosti v konírně"...

Myslím si a doufám, že ve společnosti, která si hrdě říká s o c i a l i s t i c k á, platí i demokratický výběr kultury. Stejně, jako podle vašich zpráv jezdí dnes mladí například na Portu nebo jiné oficiální koncerty, tak jezdí stejně i na koncerty jako Služetín či třeba na Východočeský Woodstock ve Volanově, který byl také díky bezpečnostním složkám znemožněn.

Proto: N e c h e j t e m l a d é g e n e r a c i p r á v o n a v ý b ě r k u l t u r y, p ř e s v ě d č e n í a m í s t a, n a s v o b o d n é r o z h o d o v á n í o v l a s t n í m ž i v o t ě !!
Nechejte tedy v zájmu celé společnosti volně nezávislou hudební, literární, výtvarné a jiné formy umění. Nedopusťte, aby jakýsi"novinář" odsuzoval to, o čem nemá ani ponětí.

Kdyby bylo více akcí, jako byl např.Služetín, bylo by to pro rozvoj naší nekomerční hudební tvorby jen l é p !!

S pozdravem, Jan U L R I C H
Budovatelů 2
360 02 KARLOVY VARY

SOUHLASÍM S DOPISEM J.ULRICHA Tomáš Stehlík
TOMÁŠ STEHLÍK
GAGARINOVA 21 - 360 20 K.VARY - DRAHOVICE

VDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA-PRAVDA

POZDRAV ZE ZAHRANIČÍ od Dagmar Vaněčkové z Vídně /1987/

"Letošního 2.září se po celé Praze objevily nálepky s nápisem - Existujeme-Jazzová sekce. Zvlášť přitažlivým terčem nemilosrdných policejních zásahů bývají venkovské hudební skupiny a jejich koncerty,pořádané víceméně soukromně v bývalých rolnických usedlostech. Naposled v červenci a předtím už několikrát byl takto znemožněn koncert ve Služetíně na karlovarsku a počátkem září ve Volanově u Trutnova. V Hradci Králové byli koncem června odsouzeni k nepodmíněným/i podmíněným/trestům vězení čtyři přívrženci punkového rocku. Všechna uvedená fakta z dřívější i poslední doby jsou v ostrém rozporu s nedávným tvrzením tajemníka Havlína a jiných stranických papalášů o míru a občanských právech. Posledním důkazem se stal tzv.Mírový koncert v Plzni-Lochotíně.Ve zprávě středečního Rudého Práva nepadlo o jeho skutečném průběhu ani slůvko.Příslušníci policejních oddílů s pendreky a psy mezi diváky v hledišti byli zřejmě zcela automaticky započítáni mezi účastníky Mírového pochodu a jejich akce pravděpodobně zaregistrována jako součást úsilí strany a vlády o mír mezi národy a mírovou koexistenci s vlastními občany.

K vaší pošty

...ABY UŽ JEDNOU BYLO JASNO
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Píšu jménem skupiny **Hrdinové Nové Fronty** a tento článek je určen především kritice a těm, kteří o nás začali pochybovat.

Byli jsme napadeni a ostře zkritizováni v předešlém čísle,v časopisu "10 Years Flexi Disc". Mám-li citovat kritiku z"desítky" tak zní takto: "..akce byla nejlepší za poslední dobu a to i přes absenci HNF, kteří v poslední době na všechno serou a hrají si na svém písečku". Touto akcí bylo myšleno hudební setkání ve Služetíně, kde jsme měli vystupovat i my. Ano, je to pravda, měli jsme zde mít koncert a podnikli jsme i první přípravy na cestu. Tím míním zajišťování auta na odvoz do Služetína a zpět. Z Jihlavy je to pěkná štreka a my bohužel nevlastníme žádný povoz ani papíry na něj a jsme vždycky/zdůrazňuji/odkázáni na pomoc přátel, kteří nás odvezou.Jestliže oni nemůžou, jsme bez prostředků a už vůbec nemluvím o financích za benzín. V brzké době by se měla tato situace zlepšit,ale o tom teď psát nechci. Každý jistě pochopí,že absolvovat tuto cestu vlakem, s kytarama a patřičnýma hudebníma doplňkama,plus kufry a další věci, je nemyslitelné a už vůbec s pomyšlením na delší vzdálenosti. Až sem je to v pořádku. Ale dál ani v nejmenším.

Jak je to vůbec možné, že nás kritika a pisatel článku tak odporně a hnusně napadli a pošpinili naší pověst,aniž by se namáhali zjistit pravý důvod, proč hrdinové nepřijeli. My jsme pro to své udělali. Po skupině Závodnička pětka/Jihlava/jsme posílali omluvu i vysvětlení naší nenadálé absence.Jak vidět - zbytečně. Jak je vůbec možné, že se nad tím nikdo nepozastavil a nenamáhal se zjistit P R O Č, dřív než napsal tak odporné a nesmyslné obvinění? O to víc mě zarází, že pisatelkou zmíněné kritiky je dívka.

Nechtěli jste to vědět před tím, napíšu vám to tedy teď. Důvod, proč jsme nepřijeli do Služetína je osobní tragédie v rodině našeho bubeníka Naciho. Necelý týden před koncertem ve Služetíně mu zemřelo sotva narozené dítě,což byl pro nás pro všechny, ale především pro Naciho a jeho manželku velký psychický otřes. Rozhodl jsem se pochopitelně koncert zrušit a skupinu Z-5-tku jsme poslali místo nás i s vysvětlením a omluvou. Ptám se znova, co jste si to dovolili a proč jste se vůbec nesnažili zjistit důvod? Není těžké na nás sehnat adresu či telefon. Když už ale mluvím o tom, že jsme nepřijeli tam, kam jsme měli, rád bych napsal ještě vysvětlení k vystoupení v Olomouci. Tam jsme měli vystupovat rovněž na přehlídce a jelo tam na nás hodně lidí, i to víme. My jsme tam ale nedorazili.Proč? Nemohli jsme dlouho sehnat odvoz a když jsme na poslední chvíli něco sehnalo a přesto jsme se zpožděním vyrazili, dostali jsme se nejdál za Brno. Zde se nám auto rozbilo a po delší opravě jsme se už museli vrátit. Kromě těchto dvou příkladů si nejsem vědom, že bychom na něco srali,nebo si hráli na vlastním písečku. Je pravda, že HNF vystupují často na akcích soukromého charakteru v okolí Jihlavy,Brna,Znojma a podobně. Jedná se většinou o malé akce a my zde jsme na pozvání jako hosté, proto není možné si sem pozvat velké množství známých a proto možná vytváříme dojem, že vystupujeme málo a "na vlastním písečku". To je na vysvětlenou. Přesto chci ale napsat,že když si nás někdo bude chtít pozvat, včas a dopředu se s námi dohodne na stanoveném termínu,zajistí si sál a alespoň trošku odpovídající aparaturu, nevidím překážek,proč by se vystoupení nemohlo uskutečnit. Pochopitelně, že když někdo zatelefonuje v pátek večer že potřebuje abychom v sobotu hráli,sotva jeho prosbě vyhovíme a to už z našeho velkého problému,což je doprava.Na poslední chvíli sotva někoho seženeme.

...ABY UŽ JEDNOU BYLO JASNO
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Doneslo se mi také něco o fámách a pomluvách, ty pochopitelně ignoruji. Je ale zvláštní, jak to, že se někteří od nás odvracejí,jenom proto, že se skupina na čtvrt roku odmlčí? Nutno taky dodat a mnohým vysvětlit to, že ti kdo si bláhově myslí, že vlastníme nějaké"papíry" či povolení, nebo dokonce přehrávky, jsou na velkém omylu. Nic takového nemáme a prozatím ani nechceme. Jsme zásadně proti tomu si pořizovat nějaké"povolení na hraní",protože to nese za následek"přistoupit na hru" a to ani v nejmenším N E C H C E M E.

Tak to je zhruba všechno k obhájení našeho postavení a k vysvětlení i /bohužel/obraně proti tomu, že na vše serem a....

Je smutné, že místo toho abych do časopisu posílal třeba Historii punku v Jihlavě, nebo vývoj či materiál o HNF, musím psát tento článek. Jak je vidět - bylo to nezbytné. Doufám, že toto vše stačí na vysvětlenou jak zmíněné kritice/?/tak i těm, kteří o nás začali pochybovat. Jestli jste to nepochopili ani z těchto vět, tak už opravdu nemám co dodat. Pro ty kteří pochopili, mohu za celou skupinu říct, že stále pro nás platí to, s čím jsme začali před dvěma rokama...

"...jsme Hrdinové nové fronty,
na barikádách z popelnic."

B I A F R A
/HNF -zpěv,kytara/
- podzim 1987 -

. . . . . .

JONATHAN REDAKCI

"A do třetice všeho dobrýho/špatnýho/Tě asi zklamu ve věci 10 Years Flexi Disc, jež jsem sice obdržel - díky - ale přece jenom to není jaksi moje parketa, pár věcí jsem si přečet, ale jen jsem se opět utvrdil v tom, že opravdu nejen nejsem, ale hlavně ani nebudu PUNK, a to nejen svým vzhledem, ale zejména chováním, hodnotovou orientací, filosofií a snad i typem hudby, jež poslouchám a naopak. Nejtlíž mám snad v hrutí Hippies, což je nebe a dudy. Existují sice jisté styčné body v chování, jednání a názorech PUNKŮ a např.HIPPIES, ale není toho příliš...
Ovšem jako člověk tolerantní, uznávám jejich právo na existenci-/demokracie/. Věřím, že všechno bude O.K./a nikoliv K.O./a držím Ti palce, protože mám rád lidi, kteří stavějí než bourají - a tomu fandím... Č a u a p i š.

aneb **CESTA S PŘÍZRAKY**

-tep- z Rozvoje
není také přízrak?

Obdrželi jsme dopis/nečitelné razítko podací pošty/psaný dívčí rukou, k článku výše uvedeného názvu, jež v tomto čísle zveřejňujeme na straně 24. V něm je napsáno: "Doslechla jsem se že shánite autorku /její jméno/ v redakci Rozvoj, která zmíněný článek podepsala značkou -tep- v souladu s novinářskou etiketou. Tato paní se jmenuje Petráková a bydlí poblíž města Jilemnice ve vesničce Roztoky-Kruh. Tento údaj Vám jistě postačí k další korespondenci, myslím si že můžete být pochopeni, protože i když paní Petráková nemá syna "pankáče", má s ním mnoho starostí, jak už to s mladou generací někdy bývá./bez podpisu/

O B S A H Č A S O P I S U "Ú T O K" :

LIST:

1./ A H O J ! - pozdrav redakce
2./ O B Ž A L O V A N Í - Všichni: za A/.že zločinu podle paragrafu...
4./ E X P L O I T E D - teď!
6./ BULLSHIT TWO-vydalo Crass Records,c/o Sumer St., Comunity Centre Aberdeen,Scotland
10./ JAROCIN 87,Polsko-zpráva o Festivalu rockové hudby-/Siddie/
12./ RÓBREGE 87,Polsko-festival nikoliv reaggestický/zaslal Siddie/
13./ HRDINOVÉ NOVÉ FRONTY-interview řídila Jana Neznámá
18./ HISTÓRIA BRATISLAVSKÉHO PUNKU - napsal Inflagranti, březen 1987
21./ V Z E S T U P A K R A C H - povídku napsal V á ň a
22./ Vyjádření M. Š u b e r t a,k jeho stykům s StB
23./ ČESKÝ SKINHEAD SE ZPOVÍDÁ o punku, cizokrajných přistěhovalcích, o Bruselu/P.P. z P./bez úpravy redakce
24./ C E S T A S P Ř Í Z R A K Y-odpověď do redakce Rozvoj, /V.Ž./
25./ SVATBA SICE NEBYLA,ALE STÁLO TO ZA TO ! /Petr & Siddie/
26./ P U N X 'N' S K I N S L I V E´S - perokresba
27./ HUDBA PROTI PROUDU
28./ Č U R B E S O D R Ý N A - zpráva o turné
30./ EINSTURZENDE NEUBAUTEN - zpracováno volně podle N M E 1984
31./ "M Í R O V Ý" K O N C E R T V P L Z N I-diváK z Lochotína
34./ P L Z E Ň - "C E N A D I V Á K A ?" - zpracoval Venca
38./ OHLAS TISKU - Svět v obrazech, redakce Práce
39./ OHLAS TISKU - Bezpečnost, Tvorba
40./ OHLAS TISKU - redakce plzeňské Pravdy + foto na rozloučenou
41./ P Ř Í P A D S L U Ž E T Í N- ČNV Karlovy Vary z a k a z u j e...
42./ ZÁSAHY STÁTNÍCH ORGÁNŮ PROTI NEZÁVISLÝM KULTURNÍM AKTIVITÁM NA KARLOVARSKU - sdělení V O N S č.67/0
43./ "S L A V N O S T I V K O N Í R N Ě" - aneb Jak se baví někteří mladí lidé /článek z plzeňské Pravdy od V. Němce/
44./ P R A V D A P R A V D Ě - dopis Jiřího S. Fialy do redakce
45./ "SLAVNOSTI V KONÍRNĚ" - odpověď Miroslafa M. Jirce
46./ APEL JANA ULRICHA & TOMÁŠE STEHLÍKA
POZDRAV OD D A G M A R V A N Ě Č K O V É Z V ÍDNĚ
47./ Z VAŠÍ POŠTY: "Aby už jednou bylo jasno"-BIAFRA, H N F Jihlava
48./ Z VAŠÍ POŠTY: JONATHAN REDAKCI
CESTA S PŘÍZRAKY,aneb -tep- z redakce Rozvoj není také přízrak? /dívčí anonym/

R E S U M É:

Převážná většina fotografií, kreseb, ilustrací a taky písemného materiálu nebyla dosud nikde publikována,veškerý dostupný materiál v tomto čísle nám byl darován.

Jako v předchozí"desítce"platí i nadále; d í k y v š e m kteří pomohli "A t t a c k u" na svět...
Záleží jen na v á s jak bude další číslo vypadat.

O B A L:

Pankáč nakopává úředníka, námět přední strany byl převzat ze zahraničního materiálu. Další grafické řešení obalu se bude držet původního 10 Years Flexi Disc.

- A T T A C K -

Redigoval-ilustroval
P e p í n o © •1988•

ANARCHY

ANARCHY

NO FUTURE!

Attack

4.M.